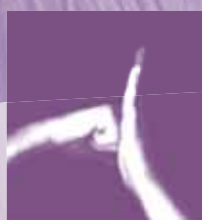

n.19
2018

butlletí

TONI GRAU. Títol: "Esperança"

xatəba

Per la igualtat, contra la violència de gènere

01

SUMARI BUTLLETÍ nº 19

1. Sumari.
2. Editorial
3. Enfocaments
 - 8M 2018, el principi del fin.
 - ¿A quién pertenece Xàtiva?
 - La lliga de les dones de Xàtiva.
 - Xàtiva la morta, la viva.
4. Entrevistem: Carmen Valls-Llobet.
5. Amb nom propi: Mª Ángeles Durán de las Heras.
6. Premi XATEBA 2018: Raquel Langa Ripoll.
7. Memòria: les activitats de XATEBA.
8. En el record: Empar Gorba Llorens
9. Recull de premsa.
10. Racó literari. Espai de lletres.
11. Veïnes i sòriques.
12. Serveis contra la violència de gènere a Xàtiva.
13. Tauler d'anuncis.
14. Agraïments XATEBA.

xatɐba

Per la igualtat, contra la violència de gènere

JUNTA DIRECTIVA DE XATEBA COMITÈ REDACCIÓ BUTLLETÍ

Presidenta:	Jerónima García León
Vice-presidenta:	Luisa Josefa García Ruíz
Secretària:	Maria Carmen Martínez Acosta
Tresorera:	María Moscardo Martínez
Vocals:	Mar Vicent García Isabel Iniesta de la Hoz Tina Sanz Ortíz Tere Espí Boluda Tere Marco Hernández Raquel Alapont Vila Immaculada Molto Codina Mónica Pastor Ferri Maria del Carmen Palazón Palazón Lucía Sinisterra Cariñena Immaculada Grimaltos Amat Xelo Gómez García

Coordinació	
Butlletí:	Mª Carmen Palazón
Disseny	
Maquetació	
Impressió:	Impremta GRAU.

La Junta Directiva de XATEBA no s'identifica, necessàriament, amb el contingut dels articles ací publicats. I agraeix el treball desinteressat a totes les persones que han col·laborat en la seua realització.

Més enllà

Jero García León

La igualtat encara és un somni, una utopia que ens ajuda a caminar, a mirar amb ulleres violeta, a descobrir que persisteixen desigualtats arrelades i moltes vegades normalitzades entre nosaltres.

El passat 8 de març va suposar una espenta per a totes, el descobriment de què som moltes i molts més del que pensàvem i de la força que tenim quan caminem juntes en defensa de la igualtat i per l'eradicació de qualsevol violència exercida contra les dones. En definitiva, en defensa dels drets humans.

Des de XATEBA continuem la tasca de sensibilització, formació, denúncia, reivindicació i suport respecte a la major i més greu manifestació de la desigualtat, la violència de gènere, en totes les seues manifestacions. Les dones assassinades són 962 des de l'1 de gener de 2013 i 38 en 2018, a aquestes hi hauria que sumar els assassinats de les persones més pròximes, o aquelles que intenten defensar-les. A més hi ha que considerar com diu Victoria Rosell que “les víctimes de violència de gènere són totes les dones que són discriminades, insultades, amenaçades, humiliades, assetjades, toquejades, maltractades, colpejades, mutilades i violades” cada dia

pel fet de ser dones. Esta ha de ser la lluita de tota la ciutadania, defensar la vida plena de totes les persones.

En aquest projecte de XATEBA, hem d'anar més enllà, amb les ulleres violeta, per descobrir a totes aquelles dones que, per diferents motius, encara són invisibles, silenciades. Dones que estan entre nosaltres, que passegem pels carrers de la ciutat, que curen de les persones sense cap protecció social, que mantenen vives les relacions veïnals, donant suport cada dia a les persones més vulnerables, aquelles que tenen contractes en condicions desiguals perquè la seua tasca ha estat vinculada a la cura de les persones, de la llar. Hem de nombrar-les, escoltar-les, facilitar que parlem de les seues vivències, els seus somnis, les seues queixes i denúncies.

Altres reptes que XATEBA té per davant són la participació cada vegada més rellevant en els consells locals, l'aportació en l'organització i funcionament de la recentment creada Casa de les Dones, la contribució significativa en la construcció de la Xàtiva Violeta, el descobriment de les dones al món de la cultura, de l'economia, de l'esport..., a tots els àmbits on encara són silenciades i invisibles. A més, la continuïtat dels espais com el taller de poesia, de les tertúlies sobre temes d'actualitat que ens afecten com a dones, la creació de nous espais per gaudir de les arts i compartir amb dones artistes que tenim entre nosaltres, la interacció amb la resta d'associacions locals i dels pobles del voltant, la creació i realització de projectes conjunts, d'unir i sumar, la continuïtat en les xarxes més globals...

Encara ens queden moltes finestres per obrir, molts espais per descobrir, moltes situacions per nombrar, molts entrebancs per enderrocar, moltes vegades dins de nosaltres mateixa, per alliberar i alliberar-nos. Entre totes hem de tenir cura dels espais que ja hi ha i continuar creant, juntes i junts, noves sendes, nous camins, nous espais per enriquir-nos amb el millor de cadascuna, espais plurals, diversos, oberts, on experimentar en la pràctica com hem d'anar teixint per aconseguir la igualtat real per a totes les persones.

Hem d'anar més enllà.

8M 2018, el principio del fin.

Mar Vicent

El 8 de Marzo de 2018 fue en Xàtiva completamente diferente a los vividos en años anteriores. No sólo aquí. En todo el país se vivió una movilización sin precedentes porque el feminismo dejó de ser canción para pasar a ser grito de guerra, expresión de libertad compartida por miles de mujeres por centenares de miles de personas que ese 8 de Marzo, se sintieron implicadas en un mundo diferente, más justo y habitable.

Ese 8 de Marzo, que nunca será olvidado, fue para las organizaciones feministas y las asociaciones de mujeres en general, la culminación de una aspiración largo tiempo soñada: ver como la sociedad tomaba conciencia de la imposibilidad y la tremenda injusticia que supone mantener a la mitad de la población sometida, explotada y discriminada.

Su principal valor radica, quizás con el análisis que permite el tiempo transcurrido en que se abrió una ventana de oportunidad a las exigencias del movimiento feminista. Por fin, dejaron de ser subordinadas, residuales, las últimas de la fila, para acaparar todo el protagonismo desde la conciencia de que no era un trato de favor sino la única respuesta posible a la realidad más incontestable: no hay futuro sin las mujeres, no hay democracia sin las mujeres, no hay fiesta en la que no puedan bailar las mujeres.

La huelga del 8M fue más y menos que una huelga. Quizás no lo fue en el sentido estricto del término, quizás no amenazó los cimientos de la sociedad que pretende derribar pero consiguió

colocar en la casilla de salida de este descomunal empeño a gran parte de la sociedad que ese día vivió el feminismo, que lo respiró en estado puro y se contaminó de él.

En Xàtiva se produjo la manifestación más numerosa nunca presenciada y eso que es una ciudad muy capaz de pronunciarse por las diferentes causas y motivos que lo merecen. Pero ese día había completa unanimidad demostrada en la manifestación vespertina donde personas que nunca en su vida habían pisado la calzada tras una pancarta, lo hicieron satisfechas, seguras, optimista y beligerantes.

Esa manifestación no ha terminado. El final de la historia todavía no ha sido contado. El 8M de 2018, fue un pistoletazo de salida para una carrera de fondo que XATEBA, junto a otras mujeres está dispuesta a correr. El sistema en que vivimos no es prorrogable porque el daño que causa a las mujeres no es soportable ya. Hartas de los trabajos más precarios, de las dificultades añadidas, de la falta de reconocimiento, del abuso y la explotación en los cuidados, de la violencia machista. De no tener futuro, de venir de un pasado injustificable y vivir un presente inaceptable.

En 2018, vivimos un 8 de Marzo que esperamos confiadas y empeñadas que sea el principio del fin. El fin de una sociedad basada en la desigualdad y la discriminación y el principio de un mundo donde el sexo de las personas no condicione su libertad ni su dignidad.

¿A quién pertenece Xàtiva?

Mª Carmen Palazón Palazón

De la misma manera que la casa retrata a quienes la habitan, las ciudades reflejan el carácter de la ciudadanía que las define y organiza. La primera conclusión que se puede alcanzar al pasear por Xàtiva, es que nunca la habitaron mujeres y, si lo hicieron, fueron invisibles y/o no dejaron huella. Un indicador de ello son los nombres que rotulan las calles y plazas de la capital de La Costera.

De las poco más de trescientas calles que componen el callejero local, sólo dieciocho (un 5%) llevan el nombre de mujeres, de entidades de mujeres, o de hechos significativos o relativos a ellas. El grueso de estos nombres, ocho en concreto, corresponden a vírgenes, santas y religiosas, cinco a personajes históricos (anteriores al siglo XX); dos tienen un marcado carácter toponímico, y sólo dos, las dedicadas a **Ana Calabuig (Anita la Comare)** y a **Tereseta la Cadirera**, corresponden a mujeres de la historia más reciente de la ciudad.

Quedaría como anecdótico, si no fuera tan significativo, el hecho de que no hace demasiados años, la ciudad dedicó una calle al **Sufragio Universal**, y no directamente a **Clara Campoamor**, referente indiscutible del mismo. Quizá el artífice de la dedicatoria, no le consideró méritos suficientes a la señora y por ello le pudo parecer un exceso, o simplemente ni se le pasó por la cabeza que Xàtiva andaba falta de nombres propios de mujer en la rotulación callejera.

En todo caso, quizá porque nuestras presencias son más horizontales, no es extraño que cuando se trata de mujeres, se tenga la tendencia a “agruparnos”, cuando no a diluirnos, como es el caso de la **calle Las Santas (Basilisa o Anastasia)**, o el más curioso de la **calle Francisco Gozalbes**, que según recoge **Francisco Martínez** en su libro **Xàtiva, calles y plazas**, se dedica en agradecimiento al altruismo del matrimonio. Pero al “dedicador” de calles, se

le olvida que un matrimonio generalmente lo componen dos personas, y en este caso, es ella, **Milagros Vera**, la que no aparece en el rótulo.

Más reciente es el caso protagonizado por la *Conselleria de Vivienda*, con la sustitución del nombre del *Grupo de Viviendas Salas Pombo del Barrio del Carmen*, por el de la “**Liga de les Dones**”. La Conselleria no tiene por qué saber, que tal como documenta **Salvador Catalá**, la ciudad, también tuvo su **Liga Feminista de las Mujeres de Xàtiva**, y que esta contó con nombres propios como **Artemina Botella** y **Ana Artigues**, entre otras.

De la invisibilidad ni **Lucrecia Borgia** se salva. Esta figura tan controvertida, tan novelesca, tan vinculada a los papas de Xàtiva, tan presente en la literatura y en las artes, no tiene presencia alguna en el callejero setabense, tan volcado a la efeméride y al pasado. Comparte suerte, por otro lado, con la mayoría de mujeres que documenta **Isaïes Blesa** en su “**Historia de les Dones a Xàtiva**”.

El callejero de Xàtiva, es eminentemente local y autóctono, los nombres propios están vinculados a la ciudad, bien por nacimiento, o por residencia en la misma, marcado por la toponimia y con una nomenclatura que mayoritariamente remite a otras épocas en las que iglesia, nobleza y ejército constituían el orden social. Así tenemos muchos santos, sacerdotes, canónigos, cardenales, obispos, papas, literatos, ingenieros, músicos, un buen ramillete de notarios, caballeros, lingüistas, políticos, militares, pintores muchos y de diversa trayectoria y hasta un artista fallero. En el apartado de colectivos, los oficios masculinos, son los que suben a las placas, como también suben aquellos que fueron tradicionalmente territorios masculinos, dígame el Olímpic, o las Bandas de música. Por su práctica inexistencia, se echan en falta referencias a personajes o acontecimientos vinculados a los grandes avances de la humanidad.

Más allá de las utilidades prácticas que reconocemos a los nombres de las calles, la importancia de la denominación refiere al reconocimiento y valor que atribuimos al hecho o a la persona, y por ende, su propuesta como referente o modelo para la ciudadanía. En este sentido, es donde el callejero, pasa de ser una simple anécdota histórica y/o práctica a la evidencia de la invisibilidad en la ciudad de las mujeres y todo lo que representan.

En un moment en el que la **Memoria** es un valor, en una ciutat que aspira a ser "**Xàtiva Educadora**", en lo que té de pedagògica i de referent moral per a les actuals i les noves generacions, són necessaris majors esforços dirigits a visibilitzar, a posar noms i apellidos, a totes les dones que des de diferents àmbits han contribuït i contribueixen a construir la Xàtiva del segle XXI, perquè com indica **Adela Cortina**, "*El nombre es sólo un camino para el reconocimiento*" i no és història la que oblidava a la meitat de la ciutadania.

La **Proposta Xàtiva Ciutat Violeta**, que els grups que conformen el govern local van incloure en el **Pacte de Sant Domènec** recollit en un dels seus punts, el compromís de "*poner a las nuevas calles el nombre de mujeres significativas, a fin de visibilizar la igualdad de*

género". Sin embargo, en lo que va de legislatura, el Ajuntament de Xàtiva només ha posat nom a cinc carrers (Zona Mistero), optant novament per un criteri històric i toponímic pel qual sumem, a lo que ja teníem, dos nous cavallers, una família reconeguda, una font i un barranc. A un any després del final de la actual legislatura municipal, queda poc temps i pocs carrers per complir el compromís adquirit.

La igualtat és una qüestió de fons, de formes i de prioritats. El 8 de març, les dones vam marcar les nostres. La prioritat avui, hauria de ser, treure la invisibilitat que dificulta el gaudi de les oportunitats i recursos en condicions d'igualtat a Xàtiva, canviar els focus de posició i preguntar-nos des de lo quotidià **¿a qui pertany la ciutat?**

La lliga de dones de xàtiva

Salvador Catalá Sanchis

Perls volts de la Gran Guerra, datem el naixement del moviment feminista a Xàtiva, el qual va aprofitar l'oportunitat creada per Alejandro Bellver, qui des del setmanari liberal El Herald, va permetre a una sèrie de joves com Artemina Botella, Ana Artigues o Paquita Martínez, entre d'altres, poder parlar dels seus ideals, inquietuds i reivindicacions en el seu camí a la recerca de la igualtat amb l'home. En paraules de Ana Artigues, "no pretendían fomentar el feminismo en el sentido equívoco de masculinismo, dando un aspecto de hombre a la mujer, tanto en ademanes e indumentaria, como disputándole sus funciones sociales". No volien competir amb els mascles, sinó que se li reconegueren drets com el de l'educació, el treball, la propietat, el vot, i deixar de ser la senyora o la filla d'un marit o pare. Volien, tot plegat, eixir de l'armari de la història

Estaven farts de sentir allò de "las labores propias de vuestro sexo", del "bello sexo", o del "sexo débil". Volien utilitzar l'espill, no per reflectir bellesa, sinó més bé per corregir injustícies, com la manca de llibertat per a triar el seu propi destí. No desitjaven ser l'esclava de l'home, sinó l'alter ego del gènere masculí, sense ser ni millor ni pitjor, sinó igual en la diferència. Eren les filles d'empresaris, comerciants o mestres, pertanyents a famílies benestants que havien tingut l'oportunitat d'estudiar, formar-se, i les quals pertanyien a una generació dels anys 20, que volia fer d'Espanya una veritable democràcia. Naixia un moviment social dirigit per unes joves encarregades de despertar consciències, i demostrar a altres dones, que una altra realitat

era possible.

No ho anaven a tindre gens fàcil i, de seguida, Alejandro Bellver va veure en Maria Luisa, Fanny, Miss Ketty - pseudònims d'aquelles joves- una gran oportunitat de crear polèmica, és a dir, la millor forma de vendre setmanaris ara i sempre. Ben aviat van rebre resposta per part d'altres signatures que, també baix els pseudònims com Caballero Gondi i Prometeo, es dedicaren a bombardejar els escrits de les nostres joves feministes. Així el primer afirmava d'elles que "esas niñas sabias, estudiantes tobilleras, que en los centros de cultura se olvidan de su sexo, son las que generalmente invaden el campo periodístico, del que nos desalojaran a los hombres si seguimos cediendo privilegios". Privilegis com que la dona poguera fer el batxiller o anar a la universitat resultaven unes concessions inadmissibles que, en opinió de Caballero Gondi, tenien greus conseqüències socials en desequilibrar la marxa de la societat

Després d'aproximadament un any de lluita local, la mestra i farmacèutica Ana Artigues va ser la corresponent de la revista "voz de mujer", creada a Madrid per l'escriptora Celsia Regis, i moltes dones benestants de la capital. Aquestes dones volien estendre per tota Espanya una institució batejada com la "Casa de la mujer", amb l'intenció de fer "desvanecer leyendas calumniosas sobre la mujer", com els articles dels senyors Gondi i Prometeo, els quals es negaven a donar drets a les dones, apel·lant a la seua condició sexual, i a que la llibertat era molt perillosa ja que podia acabar amb el domini del mascle sobre la femella.

Elles només volien defensar a les dones i ajudar a despertar la seua adormida consciència a través de l'educació: l'única forma de poder assabentar-se que tenien dret a tindre drets no sotmesos a l'autoritat masculina. Volien protegir-les de la ignorància, l'analfabetisme, l'explotació sexual, establir escoles de puericultura, creació de sindicats, i crear en una paraula una llar, on acollir a les dones maltractades, explotades, sense recursos, o que buscaren consell en la seua lluita per la igualtat. A cavall entre cases d'acollida i ateneus femenins amb biblioteca, saló d'actes, i assistència de tot tipus, "la casa de la mujer" va reivindicar el dret a ser lliure i a relacionar-se amb l'home en condicions d'igualtat.

Més a l'esquerra del pensament d'Ana Artigues i de Celsia Regis, va nàixer a València la revista Redención. Tres anys després de la seua creació, llançava la idea de fundar una Liga española para el progreso de la mujer, la qual tindria com a prioritat, entre totes les reivindicacions possibles, la de lluitar pel dret al vot de la dona. La seua representant a la capital de la Costera, fou Artemina Botella. Aquesta publicà un manifest a la primavera de 1918, adreçat a totes les dones de Xàtiva, amb la intenció de buscar recolzaments per a una lliga que buscava vertebrar-se a tot el territori nacional i que, més enllà del pensament polític o religiós de les seues adhesions, ajuntara forces per posar a la dones autòctones al mateix nivell que les europees "...todas estáis interesadas en la conquista de los negados derechos, en la conquista de un nuevo destino. Mujeres españolas: es la hora de deponer la vergonzosa actitud en que nos ha contemplado tantos siglos". I animava també a afegir-se a molts homes perquè, en la seua

opinió, per aquelles dates "hay más hombres feministas que mujeres". El manifest fou signat per les germanes Artemina, Palmira i Concepción Botella, Rosa Sanchis, María Carrión, Carmen García, Consuelo Gil, Dolores Lledó i Paquita Martínez. A més va comptar amb l'adhesió d'altres grups de Madrid, Barcelona o Terrassa, entre altres ciutats.

La reacció contra el manifest no es va fer esperar: que si les dones havien de preocupar-se de la família, base de qualsevol societat; que si estaven faltes de drets també ho estaven els homes; o que Espanya no tenia res a veure amb Europa. Però, de tots els gran opositors a la lliga, fou l'església la que més es destacà. Així, a la setmana de publicació d'aquest manifest, el Obrero Setabense, va desaconsellar a les dames catòliques que s'afegiren a la lliga "debemos dar la voz de alerta a las señoras y señoritas católicas acerca de la propaganda que se hace en esta ciudad a favor de una liga feminista, en la que son admitidas mujeres pertenecientes a todas las confesiones religiosas... No es solicitado prestar cooperación alguna a favor de entidades y corporaciones cuya organización no ostente el beneplácito y aprobación de la iglesia católica".

D'aquesta prohibició van sorgir també grans activistes d'un altre moviment, el de les dones tradicionalistes, les quals pensaven que la dona podia pensar, estudiar i ser lliure respectant els valors tradicionals, sempre que la família fos el seu objectiu prioritari. S'iniciava així una batalla pel domini de la consciència femenina, on el major enemic de les dones, no foren el caballero Gondi o Prometeo, sinó les pròpies dones, moltes de les quals no volien canviar la tradició en pro de la modernitat.

Xàtiva la morta. La viva

Purificació Mascarell

I

Li diuen Bruno, és llicenciat en Història, coneix cada racó arqueològic de Xàtiva, i treballa de repartidor de cervesa. El vaig conèixer de casualitat. Es va acostar a nosaltres un matí, a l'Albereda. Ens havia sentit parlar sobre les possibilitats culturals de Xàtiva i sobre el poc aprofitament general de la magnitud de la seua història. Ens havia escoltat parlant d'això mentre descarregava les caixes de cerveses en una pizzeria. I no va poder evitar afegir-se al grup i dir la seua: que tot estava per fer. Reivindicar la Cova Negra, aprofitar les excavacions fetes i fer-ne de noves, redescobrir el paratge natural que envolta Xàtiva... Parlava amb coneixement i amb mesura. El coneixement que dóna l'estudi i la curiositat, i la mesura de qui se sap pres d'un destí immerescut. Bruno era com una metàfora. La metàfora de Xàtiva

II

El 1892, el poeta belga Georges Rodenbach va publicar un títol pel qual passaria a la història de la literatura simbolista: *Bruixes-la-Morte* (Bruixes la morta). De manera molt original, va fer protagonista del relat la ciutat de Bruixes, en procés inexorable de decadència. Fins al segle XV, havia estat un important centre comercial lligat al Mar del Nord pel canal Zwyn, el qual permetia un tràfec intens de naus pel cor d'Europa. Però va succeir una desgràcia imprevista que la ciència no ha sabut explicar bé: un estrany fenomen de mareas va fer recular les aigües del canal i va assecar el braç fluvial que atorgava tota riquesa a Bruixes. Quatre segles de decadència van caure sobre la ciutat.

Nou anys després de la mort de Rodenbach, exactament el 1906, aquest destí mortal de Bruixes fou remeiat per un nou canal que lligaria la ciutat al port de Zeebrugge. No va recuperar l'anterior esplendor del port medieval però, a poc a poc, la ciutat es va convertir en un animat centre turístic. Hui, la bellesa trista dels antics edificis reflectits en l'aigua dels canals s'agita amb les multituds que freqüenten l'esplanada de la Grand'Place, on els turistes esperen el seu torn per pujar als vaixells motoritzats i recórrer un escenari digne dels remadors de Venècia. Bruixes la viva.

III

Fa uns anys em semblava l'epítom d'allò que els romàntics anomenaven "sublim": estar lluny de Xàtiva, de nit, quasi a les fosques, només il·luminada per una lampareta sobre l'escriptori, pensant en Xàtiva i escrivint sobre ella morosament. Amorosament, que diria Estellés.

Els cordons umbilicals són increïbles. Siestic molt de temps sense xafar Xàtiva, quan estic a punt d'adormir-me, em venen imatges dels seus carrers i places, i pense, com un reflex de la consciència en l'entreson: "quan torne he d'anar a seure davant de la Mercé amb un llibre, o a passejar per Menor Cuesta, o a passar pel carrer de l'Embut sense presses, només pel gust de passar-hi". Coses molt boges pensem abans de dormir.

La qüestió és que ara ja sé que, quan estàs lluny de casa, és per a treballar. I llavors no hi ha temps ni ganes d'encendre lamparetes i d'escriure sobre Xàtiva. "Que la vida iba en serio..." i tot això. Els poetes, a vegades, tenen més raó que un sant.

IV

Sabíeu que el temple modernista d'inspiració oriental del Jardí del Bes era una biblioteca infantil creada per Attilio Bruschetti? M'ho explica Mercedes González en el seu taller de ceràmica del carrer Vallés. Es respira pau dins d'aquest establiment. Serenor, trellat i estima per les coses belles. Això irradia Mercedes. Em conta que el carrer està mort. Que ja sols queden ells, que tots se n'han anat i que no saben fins quan aguantaran.

El Jardí del Bes era, en origen, del Vers. Però sembla que les paraules tenen menys poder que els besos. Es besen ara els joves als banquets dels jardins? Em sembla que s'han establert en llocs per a portar els gossos a defecar i poc més. Els xiquets que abans els omplien de vida es queden ara a les seues cambres davant de les múltiples pantalles. Ja no es cau cap xiquet als estanys i torna mullat a casa? Els meus germans sempre m'han contat anècdotes de quan un amic, o ells mateixos, acabaven dins de l'aigua per a escarni general... I, altra cosa, on estan els joves? Per què l'edat mitjana de tots els actes

culturals de Xàtiva s'allunya tant de la meua? Massa preguntes. Tornem a la serenor de la ceràmica de Mercedes. Algun dia es realitzarà la utopia pedagògica de Bruschetti, aquell meravellós il·luminat vingut de Bolonya.

V

M'agrada imaginar Xàtiva just després de la crema. En eixe impàs de temps on tot semblava finit per sempre. Un poble buit de gent, fum per ací i per allà. Res de futur. El temps detingut en l'horror gris de la història.

Ja sabem que després va renàixer, progressi-

vament, de les cendres. Però també que aquella decadència impregna el seu present. Diuen els historiadors que Xàtiva ja no va tornar a ser la segona ciutat del Regne de València. Que va anar llanguint, adormint-se, poblant-se de fantasmes del passat daurat. Diuen també els historiadors que els períodes històrics són més llargs del que pensem, i que les persones tendim a creure que la nostra època és única i especial. Tal vegada encara estem entre cendres. Tal vegada han de passar els quatre segles de maledicció i foscor, com a la ciutat de Bruixes. Caldrà tenir paciència i perseverar. Serà Xàtiva la viva.

ENCONTRE 2018 **xatoba**

20 octubre de 2018

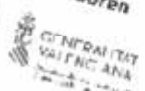

DESPRÉS DEL #8M QUÈ?
L'experiència del moviment associatiu de dones.

CPFPA, Francesc Bosch i Morata - Saló d'actes "Pep Botifarra". - C/ Sant Agustí, 7, Xàtiva

Programa

09:30
Inici i presentació, discurs d'obertura de Francesc Bosch i Morata.
Presentació: Què és passar el #8M?
Taula Rodona: Experiències i reptes del moviment associatiu de dones.
Debat: Reptes de futur per a les associacions feministes.
13:30 - 14:00
Conclusions i cloenda de l'encuentre.

Col·laboren

Inscripcions: Envia les teues dades (nom, telèfon, correu) al correu info@xatoba.es o al tel. 662 435 785. Inscripció gratuïta.

ENCONTRE 2018 - 20 octubre de 2018 - CPFPA, Francesc Bosch i Morata - Saló d'actes "Pep Botifarra". - C/ Sant Agustí, 7, Xàtiva. info@xatoba.es - Tel. 662 435 785. www.facebook.com/xatoba www.instagram.com/xatoba

Carmen Valls-Ilobet

Carmen Valls-Llobet, médica especializada en endocrinología y medicina con perspectiva de género. Dirige el programa "Mujer Salud y Calidad de Vida" en el Centro de Análisis y Programas Sanitarios (CAPS) y es autora de una extensa bibliografía de divulgación médica sobre la invisibilización del factor diferencial de la enfermedad por razones de sexo y género. Sus últimas publicaciones son *Mujeres invisibles* (2006), *Mujeres, salud y poder* (2009) y *Medio ambiente y salud* (2018).

En Xàtiva, el 15 de junio disfrutamos del lujo de escucharla: por la mañana, en una jornada para profesionales sanitarios, organizada por el Departamento de Salud Xàtiva-Ontinyent, Por la tarde, invitada por XATEBA presentó su último libro: **"MEDIO AMBIENTE Y SALUD. Mujeres y hombres en un mundo de nuevos riesgos"**. Un libro que la autora dedica a "todas las mujeres y todos los hombres que desean una tierra libre de contaminación para ellos y para las futuras generaciones" y es una clara invitación a convertirnos en seres activos para el cambio de las condiciones ambientales.

1. ¿Es posible preservar la salud en un mundo cada vez más contaminado?.

Si es posible pero con mayor información sobre los riesgos de la contaminación y con una mejor educación sanitaria para evitarlos. En esta información y educación incluyo las autoridades políticas locales, regionales y autonómicas, ya que para preservar la salud de la población en relación con el medio ambiente, se necesitan políticas públicas que velen por la calidad del aire, agua y alimentos.

2. ¿Nos acabamos de tomar en serio la incidencia del medio ambiente sobre nuestra salud?

Creo que el desconocimiento y la falta de información existente, han contribuido a que los riesgos medioambientales se vean como algo alejado de la realidad y como si fueran fruto del alarmismo de unos cuantos radicales ambientalistas. Cuando una información angustia mucho, se prefiere cerrar los ojos a la realidad, como mecanismo de defensa.

3. ¿Son compatibles salud y desarrollo en la sociedad industrial en que vivimos?

Creo que totalmente compatibles, porque el desarrollo no es sólo económico y crear más riqueza y aumentar la productividad no se puede hacer a costa de la salud humana. Además incluso la salud de los empresarios que alteren el medio ambiente en áreas de un posible desarrollo, se verá afectada si no se toman precauciones medioambientales.

4. ¿Es factible una vida sin tóxicos ambientales?.

Factible si, porque la humanidad se ha desarrollado desde hace miles de años, lo que no sabemos es si será factible poder poner límite a la actual toxicidad ambiental.

5. ¿Es posible poner coto a los agentes químicos como principales causantes de enfermedad?

Si es posible, pero se deben seguir normas y tomar medidas estrictas, sin temor a los intereses a corto plazo de la industria. La iniciativa europea REACH, que reevalúa los riesgos de más de 15.000 sustancias químicas y la aplicación drástica de la norma "quien contamina paga" que obliga a pagar multas para reequilibrar las zonas contaminadas por determinadas industrias son dos medidas para poner coto a los químicos causantes de enfermedad.

6. ¿El sistema sanitario aborda adecuadamente las diferencias en salud por razón de género y sexo?

Todavía falta que la información disponible sobre morbilidad y mortalidad diferencial entre a formar parte del cuerpo docente de las Ciencias de la Salud y se enseñe en las Universidades.

7. ¿Tenemos las mujeres peor salud?

Las mujeres tienen peor salud percibida en estudios realizados en diversas partes del mundo, y aunque tienen una mejor esperanza de vida que los hombres que oscila entre 8 y 12 años más, los años vividos de más son vividos con peor calidad de vida relacionada con la salud.

8. ¿Se mantiene la invisibilidad de las mujeres en el abordaje de la salud?

La mayoría de los trabajos de investigación antes de los años 1990 no incluían mujeres en las cohortes investigadas, eran invisibles. Este hecho ha mejorado en los últimos 15 años de forma moderada. Por ejemplo en los estudios sobre mortalidad cardiovascular, tan solo el 35% incluye mujeres en los trabajos de investigación.

9. ¿Es inevitable que las mujeres paguemos un precio más alto por la contaminación?

Las mujeres tienen más riesgo de acumular en el cuerpo productos tóxicos ambientales, porque la mayoría de estos tóxicos son liposolubles, o sea se depositan en células grasas, y las mujeres incluso si están delgadas tienen un 15% más de células grasas que el hombre, porque deben fabricar leche en caso de dar a luz. Son bioacumuladoras químicas y corren más riesgos.

10. ¿A qué responde la medicalización sistemática de los procesos naturales como el embarazo, el parto y la menopausia?

A un deseo de intervenir en el cuerpo de las mujeres, en parte paternalista y androcéntrico, que con la excusa de conseguir mejor estado de salud, sin demostrarlo, intenta convertir el cuerpo de las mujeres en objeto de mercado para ser controladas y manipuladas. No se asisten bien las carencias o enfermedades crónicas que presentan las mujeres y en cambio se medicalizan procesos naturales, que sólo se deberían acompañar.

11. ¿Cómo reducir el impacto ambiental en nuestra salud?

En primer lugar con una alimentación lo más sana posible y a poder ser, ecológica, y en segundo lugar cuidando los paseos en lugares con aire puro, y tomando agua de buena calidad

12. ¿Cuáles serían las actuaciones más urgentes que las administraciones públicas tendrían que abordar para prevenir los riesgos medioambientales que afectan a la salud?

Controlar la calidad del aire, evitando que el tráfico en las ciudades sea denso, y la circulación de los coches diesel. Promocionar los puntos para que puedan recargar los coches eléctricos. Por otra parte revisando las emisiones de fábricas, incineradoras, e industrias, para evitar contaminaciones innecesarias. También deben hacer lo mismo con la calidad del agua.

13. ¿Están las administraciones públicas trabajando en ello?

Creo que cada vez hay más consciencia y la prueba está en que hay regidurías de Medio Ambiente en la mayoría de ayuntamientos en los gobiernos de las Comunidades Autónomas. Pero creo que deberían trabajar en coordinación con Sanidad, y además compartiendo gobierno con las Comunidades cercanas como ocurre en los estados federales. La contaminación no tiene fronteras y debemos establecer alianzas para combatirla.

14. ¿Qué medidas a nivel individual deberíamos abordar con más urgencia?

En mi libro sobre Medio Ambiente y Salud, he detallado medidas concretas en el ámbito doméstico y en la utilización de cosméticos. Además debemos tener cerca múltiples plantas que pueden retirar del ambiente cercano tóxicos ambientales.

15. ¿Cómo ciudadanas, qué medidas debemos exigir a las administraciones públicas?

Que informen adecuadamente de los riesgos y que si no los pueden limitar por problemas presupuestarios como mínimo indiquen medidas a la población, como ocurre cuando en las grandes ciudades se limita el tráfico rodado en días de alta contaminación del aire.

16. ¿Qué podemos hacer desde “lo local”?

Medidas de información y divulgación ciudadana. Tanto el feminismo como el ecologismo no defienden derechos abstractos, ni son sólo ecologistas que preservan el paisaje, sino que defienden los derechos a la salud de las ciudadanas y los ciudadanos.

17. ¿”De algo nos tenemos que morir”?

Esta es una frase, de quien desea practicar la política del avestruz, escondiendo la cabeza para no enfrentarse a los problemas. Es una certeza, que vamos a morir desde el momento en que nacemos, pero hemos de defender la vida, no sólo para nuestro bien personal sino para dejar un planeta vivible para nuestras hijas e hijos y para nuestras nietas y nietos.

Mª Ángeles Durán De Las Heras

Mª Carmen Palazón

Quizá el nombre de Mª Ángeles Durán, no nos suene de primeras, menos si lo buscamos en el orbe de las estrellas y de los personajes de relumbrón. Y sin embargo, no es una mujer invisible.

Mª Ángeles Durán, pertenece a ese cosmos de personas, que llevan décadas, poniendo ladrillos de feminismo y de igualdad. Ladrillos que valen su peso en oro: por su rareza en un momento en el que la palabra feminismo no sonaba bien, por su solidez, por su interés, y porque contribuyen día a día a la lectura del mundo, de lo social, desde la perspectiva de género. Y porque han servido para sacar de la invisibilidad y traducir a datos económicos el valor de las tareas de cuidado que tradicionalmente han realizado y realizan las mujeres, el aporte que las mujeres realizan a las economía nacional.

Mujer de vestido clásico, pelo abundante invadido de canas, sonrisa abierta, voz grave, mirada alegre y trazas elegantes de docente y gran conversadora, atesora un curriculum, de los que no se compran, sólo se construyen a base de trabajo incansable y de un ingente rigor intelectual.

María Angeles Duran es Doctora en Ciencias Políticas, licenciada en Ciencias Políticas y Económicas (sección Políticas) y ha realizado estudios complementarios en Derecho. Ha sido catedrática de Sociología en la Facultad de Ciencias Económicas de la Universidad de Zaragoza y encargada de cátedra en la Facultad de Ciencias Económicas de la Universidad Autónoma de Madrid. Profesora de Investigación en el CSIC, ha dirigido el Departamento de Análisis Socioeconómicos y pertenecido a los Departamentos de Economía y Población.

En 2002 recibió el Premio Nacional de Investigación para las Ciencias Sociales, Económicas y Jurídicas Pascual Madoz y posteriormente el Doctorado Honoris Causa por las Universidades de Valencia, Autónoma de Madrid y Granada.

Ha sido presidenta de la Federación Española de Sociología, miembro del Comité Ejecutivo de la International Sociological Association, fundadora y directora del Instituto de Estudios de la Mujer de la Universidad Autónoma de Madrid y de la Cátedra UNESCO "Políticas de igualdad".

Ha colaborado con UNESCO, Organización Mundial de la Salud, OIT, Comisión Económica para América Latina, Programa de Naciones Unidas para el Desarrollo, UNFPA y ONU Mujeres.

Ha publicado más de doscientas obras sobre trabajo no remunerado, uso del tiempo, salud, mujer, desigualdad y urbanismo. Entre ellas, los libros "Los costes invisibles de la enfermedad" (2003), "Si Aristóteles levantara la cabeza" (2003), "El trabajo no remunerado en la economía global" (2012), "Las personas mayores en la economía del País Vasco" (2014) y los artículos recientes "La otra economía española" (2015), "La imposible neutralidad de la ciencia" (2016), "Alternativas metodológicas en la investigación sobre el cuidado" (2016) y "Los costes no sanitarios de las enfermedades crónicas" (2017). Muchos de ellos pueden accederse libremente a través de la web Digital CSIC.

Sirva este perfil, para animarnos a conocer a la persona y a su obra.

Acta otorgament premi Xateba a Raquel Langa Ripoll

Reunida la Junta de XATEBA, el 20 de abril, acuerda por unanimidad otorgar el **XIV PREMI XATEBA, PER LA IGUALTAT, a RAQUEL LANGA RIPOLL**

EL origen, evolución y lo que significa actualmente la **Escola de Danses de Xàtiva**, está vinculado a RAQUEL LANGA RIPOLL, su Directora.

Porque ha sido uno de los pilares fundamentales de lo que hoy es la Escola de Danses de Xàtiva, que inició su camino a finales del año 1978. Fue un grupo no demasiado numeroso de personas interesadas por la cultura de su pueblo, por las tradiciones de su tierra y por la voluntad de mantener vivos los bailes más enraizados en la comarca de La Costera, quienes ponen en marcha esta iniciativa cultural que, con el tiempo, acabaría siendo un referente de los bailes y cantos populares en la geografía valenciana.

El baile más autóctono, la llamada “dansà”, así como su conservación i difusión, fueron la base y los pilares sobre los que se constituyeron los cimientos iniciales de esta activa asociación.

La enseñanza de la “dansà”, de su estructura y de las diferentes versiones y evoluciones dirigida a los vecinos y vecinas de Xàtiva y alrededores que se interesan por ella, era el primer objetivo del colectivo: el netamente didáctico. Con esa tarea se daba cumplimiento al segundo de los objetivos que la Escuela se planteó en sus inicios: defender, mantener y fomentar los valores culturales y antropológicos de la Ciudad de Xàtiva y su comarca.

Una vez conseguidos estos dos objetivos iniciales, la Escola de Danses se plantea el hecho de empezar a recoger melodías y diseñar bailes de diferente estructura y estilo. Recogieron la información facilitada oralmente por personas mayores que todavía mantenían en la memoria algunos recuerdos de aquellas piezas. La gente mayor de los pueblos que transmitía estos bailes, los interpretaba a su manera, facilitaba referen-

cias de su musicalidad o de su ejecución. Esto lo cual permitía a los investigadores de la Escola acabar recuperando la esencia de aquellas piezas musicales autóctonas.

De esta manera fueron encontrando incontables piezas, verdaderas joyas en peligro de desaparición, que se incorporaron irremediamente al patrimonio cultural inmaterial del pueblo valenciano. Uno de los frutos de esta impagable tarea nació el año 1985, con la grabación y edición del Trabajo “Cants i balls de La Costera I”, tal vez el que se considera el primer “hijo” de la Escola de Danses de Xàtiva. En este Trabajo fue imprescindible la participación de la rondalla de la Escola de Danses, grupo musical absolutamente necesario en el colectivo cultural.

Por ello, las razones que nos motivan para presentar a RAQUEL LANGA RIPOLL al Premio Xateba 2018 son:

- Por su trayectoria en la recuperación de las danzas Populares como una forma genuina de expresión de la cultura tradicional de nuestro pueblo. Dentro de esta tarea de recuperación se destaca, especialmente, las danzas de la procesión del Corpus. Las niñas y niños de primaria de los centros educativos de Xàtiva, participan en esta procesión bailando las danzas que, durante meses, han estado ensayando bajo la supervisión de Raquel. Un verdadero aprendizaje desde la co-educación.
- Porque todo este Trabajo RAQUEL LANGA RIPOLL, lo ha desarrollado de manera voluntaria y desde su compromiso por la danza y su enseñanza, formando parte de la manifestación cultural de Xàtiva en numerosos actos y festividades.
- Por la inclusión de las mujeres en esta actividad como forma de empoderamiento individual y colectivo. Las danzas, el baile y la interacción grupal son un espacio de oportunidades para el enriquecimiento y la superación personal. Un Trabajo por la igualdad desde la práctica.
- Y, finalment, porques su legado està siendo asumido por las nuevas generaciones, como forma de garantizar su pervivencia, a través de la ESCOLA DE DANSES DE XÀTIVA.

Queremos, pues, hacer un reconocimiento a RAQUEL LANGA RIPOLL, a su trabajo y dedicación que cuenta con la valoración social y cultural de nuestra Ciudad.

Parlament de la presidenta de XATEBA

Quasi al final del curs, a les portes de l'estiu, com cada any, tenim aquesta cita, per trobar-nos en un ambient festiu, i atorgar el Premi XATEBA 2018, a RAQUEL LANGA RIPOLL.

El Premi Xateba, és una de les accions més entranyables i significativa per a nosaltres, una finestra que obrirem fa 14 anys, per a convidar a mirar amb ulleres violeta i descobrir a les dones que cada dia, amb la seua vida, la seua entrega i compromís estan contribuint a la millora de la vida de la ciutat, dones que obrin nous camins abans no transitats... i reconèixer públicament la seua validesa. És la nostra aportació a la visibilitat de les dones en aquesta ciutat perquè soles es reconeix i valora allò que es veu. I en Xàtiva és necessari que es veja l'aportació de les dones.

Vivim l'any de les dones. Per primera vegada tenim un Govern majoritàriament femení, inimaginable fa uns dies. Experimentem la força que tenim quan ens unim, quan dansem juntes. El 8 de març ha estat un punt d'inflexió, hem dit fort i clar que les dones no som cap col·lectiu, som la meitat de la població, som i volem el 50% de tot. Hem dit que no volem manades als nostres carrers, hem dit que no volem una justícia que no mire a les dones. Hem exigít un Pacte contra la violència de gènere dotat amb els diners que fan falta, perquè les nostres vides no tenen preu. I hui exigim la participació en tots els àmbits, polític, econòmic, social, cultural, esportiu, en condicions d'igualtat i amb les mateixes oportunitats. I també hem dit alt i clar que és necessari i urgent que els homes participen al 50% en les tasques de cura, les tasques domèstiques, en definitiva, les tasques que són fonamentals per a la vida. I hem demos-

trat que el feminisme sempre és un pas endavant per a tota la humanitat. No podem permetre cap pas enrere, hem de continuar endavant.

Per què no podem permetre com a societat que continuen assassinant-nos, ni a les dones ni a cap altra persona pel fet de fer-nos mal. No hem de permetre cap agressió sexual pel fet de ser dona.

Una societat sana i saludable no pot invisibilitzar a la meitat de la població ni tampoc deixar que les tasques de cura, les tasques domèstiques, vitals per a la vida, siguen assumides només per les dones, sense reconèixer i sense compartir ni valorar. No podem callar quan als llocs on es prenen les decisions no hi ha paritat, ni tal sols el 60-40, com a mínim. Recordem que existeix des de 2007 una llei d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes que cal complir i celebrem les veus d'homes que se senten ofesos i reivindiquen quan aquesta no s'aplica, tot i que alguns d'ells encara protesten quan posem una tela morada en la ciutat, al nostre monument a la muralla del castell, un tros de tela inofensiva que no danya res ni a ningú. Igual es el color el que no agrada.

Seguim reivindicant la PROPOSTA PER LA XÀTIVA VIOLETA, que el govern local incorporà al Pacte de Sant Domènec. Volem una Xàtiva on les dones també comptem. Per això, hui més que mai, demanem el compliment del cinquanta punts que componen el Pacte Violeta.

En els tres anys de legislatura que duem han sigut molts els gestos, gestos que agraiem; alguns dels avanços: tenim Regidoria de la Dona de la qual és responsable una companya de XATEBA, el Consell, i la Casa de les Dones; tenim el Pla d'Igualtat de la plantilla de l'Ajuntament; tenim la campanya NOESNO; tenim un increment en els Serveis Socials que com bé sabem, la seua tasca és clau per a les dones com encarregades de les cures en la família; tenim una major presència de la perspectiva de gènere a l'àmbit educatiu. Però hui per hui són molts més els punts del Pacte Violeta que queden per desenvolupar que els que s'han dut a terme.

La Xàtiva Violeta, no és sols una qüestió de dones. Allò que volem i demanem és una Xàtiva igualitària, on els recursos i els diners de tota la ciutadania es gestionen amb transparència, amb equitat i amb criteris d'igualtat. No pot esperar més, que els pressupostos municipals compten amb els informes de perspectiva de gènere i s'elaboren amb equitat, tenint en compte les necessitats d'homes i dones, per a millorar la vida

de totes les persones, especialment, de les més vulnerables.

Perquè sols així, podrem parlar de ciutadania i d'igualtat. La Xàtiva Violeta no és competència de una sola Regidoria, perquè afecta a tots els àmbits de la gestió municipal, i de la vida de la ciutat. Per això exigeix un esforç conjunt, de transversalitat i de gestió. Per això nosaltres exigim compromís i acció. No volem canvis estètics, volem el compliment del Pacte Violeta, i el volem ja, amb iniciatives sòlides que es consoliden en el temps.

Volem una ciutat tenyida de violeta, amb carrers amb nom de dones, amb monuments de dones, perquè sense les dones, la ciutat de Xàtiva no seria el que és. En aquesta proposta totes i tots guanyem.

El 8 de març de 2018, ens obstinàrem en sumar forces amb les companyes del Consell de les Dones i amb la resta d'associacions i grups de dones per a reivindicar juntes. Entre totes vam fer de Xàtiva una ciutat de referència on dones de la ciutat i dels pobles del voltant dansàrem juntes i plenàrem els carrers. D'aquesta experiència ja hi ha fruits, com és l'associació feminista Les Tàperes de Montesa, a les que acompanyàrem en la seua presentació.

Està sent un curs ple de canvis, de transició, de noves energies, noves mirades, que s'incorporen formalment al projecte de Xateba. Un moment en el que totes aprenem, unes d'altres i juntes anem afinant els instruments per poder

interpretar bé la simfonia de XATEBA. Cal anar adaptant-se a les noves realitats per ser fidels als nostres fins: la lluita per la igualtat - jo diria millor "equitat"- i l'eradicació de la violència de gènere, en l'àmbit local i visió global.

Constància i impertinència, són dos constants de Xateba i, jo diria més, del moviment feminista, ja que l'objectiu de la igualtat no pareix possible a curt termini. Cal recordar que qualsevol conquesta de drets per a les dones ha estat fruit de la lluita i la reivindicació de moltes que ens han precedit, a nosaltres ens toca continuar. No ens han regalat res.

Vull donar les gràcies a totes les persones sòcies de Xateba i, en especial, a les companyes, dones fortes, valentes, diverses, plurals, creatives, dones d'ulls grans i gran cor, però sobre tot, amigues, companyes de camí, sense les quals el projecte de XATEBA no seria possible. Dones que lideren cadascú dels projectes i accions amb el compromís de fer-los realitat i adaptant als nous reptes la simfonia de Xateba sense perdre la màgia.

Per últim, el nostre agraïment a totes les associacions, col·lectius i persones que han col·laborat en la realització de les activitats organitzades per XATEBA i, en especial, a l'Escola de Danses, a Abraham Rivas, a Paqui i Neus Gil, a Sebastián Garrido i a Raquel Ferrero que han estat disposades a col·laborar regalant-nos l'art de la música i de la dansa i, novament, la nostra felicitació a la Raquel Langa Premi XATEBA 2018.

Parlament de Raquel Langa

Bona vesprada a totes i tots,

Primer vull donar les gràcies al col·lectiu XATEBA, pel fet d'haver pensat en mi per a rebre aquest premi. Sempre és d'agrair el reconeixement del treball i dedicació de tota una vida i més encara si ve de la mà de dones compromeses amb la igualtat.

També vull donar les gràcies a les autoritats, a les amigues i amics i a totes les persones que haveu vingut esta vesprada a acompanyar-me en un acte emocionalment tan important per a mi.

Si m'ho permeteu, parlaré un poquet de la meua vida com a dona i component de dos dels col·lectius més importants de Xàtiva: L'Escola de Danses i El Corpus, sense els quals no s'enten-

dria la meua trajectòria i la meua vida.

Les distintes etapes que al llarg de la vida vivim les persones crec que he intentat viure-les el millor que he sabut i pogut: com a filla, com a esposa, com a mare i com a iaia.

Vaig viure una infantesa dura i complicada, segurament com moltes de les dones d'aquella època, amb bona cosa de repressió, de manca de llibertat i fins i tot amb certa submissió. Però sempre he lluitat per eixir endavant, encara que no sempre les circumstàncies m'han ajudat. El ball ha sigut sempre la meua via de fuga i una part fonamental de la meua existència, mai no he descuidat l'atenció als col·lectius dels quals formava part, sentint-me sempre molt responsable del seu funcionament.

Pel que fa a les meues filles, des de ben menudes he intentat transmetre'ls la passió per la dansa i per les nostres tradicions així com l'estima i el respecte a esta ciutat, la qual cosa crec haver aconseguit i és cert que cadascuna d'elles ho ha fet al seu estil i amb la seua personalitat pròpia.

En aquest món del folklore vaig començar a l'edat de set anys, primer de la mà de Tereseta La Cadirera, després de Carmen Peris i més tard de Pepe Richart. Eixes persones van ser les meues mestres i d'elles vaig aprendre la base principal i més important del ball.

Quan em cridaren per a formar part de l'Escola de Danses, vaig començar primer com a balladora,

però prompte em vaig adonar que lo meu no era vestir-me i ballar damunt d'un escenari i sí crear, muntar i coreografiar balls tradicionals per a després ensenyar-los a totes les persones qui vullgueren aprendre'ls. Així vaig començar amb l'ajuda de Sebastià Garrido, cofundador i ànima de l'Escola, junt amb la inoblidable i molt estimada Carmen Bru, a recuperar i muntar balls que són el 90% dels que té actualment l'Escola i que han sigut exemple per a altres col·lectius de danses i que ara mateix són ballats per tot arreu del territori valencià.

Després de quatre o cinc anys d'estar en l'associació, Sebastià i jo decidirem recuperar per al Corpus les dansetes, doncs sols s'havien quedat els gegants i els nanos, i així, poc a poc i sempre amb l'ajuda de Sebastià, vaig començar a muntar les dansetes dels nanos, els cavallets i la resta per a les xiquetes i xiquets de tots els col·legis de Xàtiva i que, des d'aleshores, assatge any rere any. Al mateix temps, i amb l'ajuda de moltes altres persones i de l'ajuntament, vam anar recuperant la processó cívica i els seus elements: raimot, arca de l'aliança, personatges bíblics, cirialots etc... i així donar-li a Xàtiva la festa de Corpus que es mereix, digne i respectuós.

Passaren molts anys, ara compleix l'Escola 40, i dos dels components de l'Escola, molt arrimats a

mí, decidiren amb el recolzament de tots els components, que l'Escola no només podia fer actuacions de folklore sinó que havia de fer espectacles originals i coreografies noves fusionant el folklore amb altres tipus de ball. Això va fer que l'Escola continuara com a referent innovador i exemple a imitar de molts altres grups. Recordem l'últim espectacle: De la terra venim, però sempre sense perdre els arrels, que és pel que hem estat lluitant des de fa 40 anys.

Hui el folklore està de moda afortunadament, però no per això hem d'oblidar els anys passats amb moltes carències, amb molta infravaloració, amb escasos recursos i poc o gens de recolzament. Alguns membres de l'Escola que encara hi pertanyen han viscut i sobreviscut junt amb mi tots aquests anys, treballant i lluitant amb molta constància i perseverància, sobretot quan les coses no eren tan fàcils com ara i el folklore era d'escasses minories.

I podria estar parlant bona estona de totes les experiències viscudes al llarg de la meua trajectòria. Sols els he volgut contar una xicoteta part.

Gràcies per haver-me escoltat, per acompanyar-me hui i gràcies de nou a XATEBA no sols pel premi concedit sinó també per ser la veu de moltes dones que no han pogut o no s'han atrevit a parlar. Gràcies per la vostra lluita per la igualtat i la llibertat.

Crònica d'un acte: Premi Xateba 2018

Xelo Gómez

És divendres, 20 d'abril, i la Junta de Xateba es troba reunida al local que Aspromivise ens ha cedit (en la Ferro hi ha obres per a convertir-la en La Casa de les Dones i no tenim filiació política que ens permeta fer la reunió en la seua seu). Arribem al 3r punt de l'Ordre del Dia: decidir quina dona rebrà aquest any el Premi Xateba. Hi ha unanimitat en la decisió: enguany rebrà el premi RAQUEL LANGA RIPOLL.

L'endemà, 21 d'abril, es celebra a Xàtiva els actes d'homenatge als Maulets. Sabem que Raquel hi assistirà, tal com fa sempre que l'Escola de Danses de Xàtiva participa en algun acte. Jero, com a presidenta de Xateba, li comunicarà la decisió presa. Esperem que Raquel accepte la proposta de bon grat!!!

Raquel, més que de bon grat, accepta amb entusiasme. Ens agrada constatar que és una dona conscient de la seua validesa i que aprecia el reconeixement que es mereix. Una dona del nostre temps, lluny de falsa modèstia, eixa "virtut" que el patriarcat ens ha inoculat i que ha aconseguit invisibilitzar tantes dones rellevants al llarg de la història.

Ara toca preparar l'acte de lliurament del premi. Xateba vol que en eixe acte es remarque la personalitat de lluita apassionada de Raquel, com a dona. No ho aconseguirem sense aprofundir en la seua vida. És per això que contactem amb una de les seues filles, amb Rakel, ja que tenim més fàcil l'accés.

En la primera trobada aconseguim CONCRETAR un esborrany de l'acte i Rakel es mostra molt predisposada a col.laborar: contactar amb l'Escola de Danses, amb Neus i Paqui Gil, amb la Rondalla i el suggeriment inestimable de mantenir una conversa amb Sebastià Garrido, col.laborador i parella de ball de sa mare al llarg de molts anys.

Aquesta conversa va resultar molt grata i enriquidora. Ens va apropar als inicis de la trajectòria de Raquel: l'aprenentatge amb Pep Richart, el "debut" a l'antic Casino (actual Casa de la Cultura), el treball en la Secció Femenina de la posguerra amb actuacions arreu de l'estat despertant l'interès de professionals del ball, la formació de L'Escola de Danses, l'inestimable aportació en la processió Cívica del Corpus de Xàtiva...

En les posteriors trobades amb Rakel també se'ns va revelar la personalitat de sa mare com a filla, esposa i mare. No costa d'imaginar els

assajos a la cuina de les coreografies ideades en hores d'insomni. Ni tampoc els dissenys de vestits i atrezzo d'una dona que tant bé dominava fil i agulla. Tot això sense deixar d'atendre les "tareas del hogar" assumides a cop de patriarcat i nacional-catolicisme.

Ja estem a 9 de juny. L'oratge també vol col.laborar i no plou. Els nanos esperen; la Rondalla pren cadira a l'escenari i el pati de la Casa de la Cultura va acollint homes, dones i criatures disposades a gaudir d'una estona entranyable.

L'arribada de la premiada Raquel és saludada pels Nanos, amb els vestits creats per ella i tot ballant la danseta que la mateixa Raquel els va ensenyar. Raquel seu junt a familiars, amistats i autoritats. Segueix una mostra de l'Escola de Danses i, tot seguit, la cançó d'Abraham Ribas (amb pesar de Rakel ja que no pot acompanyar-la amb la dansa personal que volia, tenint el braç enguixat).

És l'hora dels parlaments: primer el de Jero García, Presidenta de Xateba; després el de Raquel Langa Ripoll. Totes dues aprofiten el moment per a encoratjar les autoritats en la lluita per la igualtat i contra la Violència de Gènere; en el recolzament institucional per a protegir i promoure la riquesa patrimonial que suposen els balls, danses, cançons i costums de les nostres tradicions.

Ens diuen que és la primera vegada que Raquel fa un parlament en públic. No li tremola la veu ni s'entrebanca en les paraules. Se la veu segura, satisfeta..., GRAN.

Com a cloenda de l'acte hem de renunciar a veure-la ballar per problemes de salut però, seguint el suggeriment de Sebastià, quatre parelles ballen el Bolero Vell. Un ball molt significatiu per a Raquel en ser aquell del seu debut al Casino. El Pati es carrega de màgia amb la música de la Rondalla i el sentiment de balladores i balladors. RAQUEL S'HO MEREIX!!!

Les activitats de XATEBA

1. INFORMACIÓ I SENSIBILITZACIÓ			
Nom de l'activitat	Objectius específics	Destinatàries	Data / Lloc
8 de març - Vaga general: de consum, de cures i per la bretxa salarial. "Aturem el món" Assemblea de dones. Suport moció plenari. Ateneu preparació. Penjada de davantals. Difusió al mercat. Vaga General Manifestació	- Participar activament en la informació i sensibilització sobre la Vaga. - Crear una plataforma amb grups de dones de les diferents comarques. - Participar activament en les accions relacionades amb la vaga que es plantegen en la ciutat de Xàtiva.	Totes les dones de Xàtiva i comarca	8 de març
16 M – Reivindicació pressupostos del Pacte d'Estat contra la Violència	- Sumar-nos a la reivindicació del pressupost suficient per fer realitat les mesures del Pacte d'Estat contra la violència masclista.	Població en general	16 maig Porta Ajuntament
Sopar literari- Poesia encadenada	- Sensibilitzar i motivar a la lectura en aquest cas de poesia. - Gaudir de compartir juntes recitant poesia encadenada.	Població en general	25 maig Rest. Huerto de las Nieves
XIV Premi XATEBA	- Visibilitzar a les dones i la seua incidència en pro de la igualtat en diferents àmbits en la ciutat de Xàtiva.	Població en general	8 juny Pati de la Casa de la Cultura.
I Encontre Dones Escriptores "Lucrècia Borja"	- Visibilitzar a les dones escriptores. - Incloure a les dones en la vida cultural de la ciutat.	Dones escriptores i població en general	26 octubre Pati de l'Almudí.
Art al Carrer	- Sensibilitzar sobre una de les majors violacions dels drets humans, la violència de gènere.	Tota la població	Del 17 al 26 novembre. Casa de les Dones
Concentració 25 de novembre	- Condemnar els assassinats a les dones, nombrar i recordar a totes les dones i familiars assassinades i trencar amb la violència de tot tipus.	Tota la població	25 novembre Porta Ajuntament
Butlletí	- Donar a conèixer el treball de XATEBA, donar visibilitat a dones amb rellevància en la vida local, informar i opinar sobre temes que ens afecten com a dones.	Totes les persones associades i la població en general.	Es realitza durant tot l'any.

Agenda anual	- Difondre el feminisme. - Aportar en l'economia de XATEBA	Població en general	Presentada a l'Art al Carrer
Presència en les xarxes socials	- Estar connectades a través de les xarxes socials -informar sobre activitats organitzades i sensibilitzar sobre temes d'actualitat.	Població en general	Contínuament
Grup de Noves masculinitats	- Establir un espai de debat i comunicació per construir un grup de noves masculinitats. - Continuar el processos d'aliances amb el feminisme. - Formació a joves sobre models de masculinitats positius.	Homes en general	En procés
Participació en taules i presentacions d'altres associacions.	- Participar i informar sobre l'associació en altres espais.		24 abril València 19 abril Montesa.
2. FORMACIÓ			
Xàtiva Violeta "Els carrers amb ulls de dona. Urbanisme en clau de gènere." a càrrec d'Eva Álvarez	- Formació en perspectiva de gènere en matèria d'urbanisme, aprendre a mirar l'entorn físic de la ciutat amb ulleres violeta.	Població en general	27 abril, passeig i conferència a la Casa de Cultura
"Medi ambient i salut" Presentació llibre de Carmen Valls-Llobet.	- Informar i formar-nos sobre els reptes que encara tenim les dones en l'àmbit de la salut i medi ambient.	Població en general	15 juny, Sala Noble, Casa de Cultura, a les 19 hores.
Encontre Xateba "Després del 8M, què?"	- Facilitar un espai de trobada i el debat sobre els reptes del feminisme, des de l'aprenentatge del 8 M de 2018. - Proposar estratègies en la continuïtat del treball en xarxa per tenir una major incidència en les nostres reivindicacions.	Població en general	20 octubre Saló d'Actes Pep Botifarra del CPFPA Francesc Bosch i Morata
3. EMPODERAMENT			
Tertúlies feministes "Els divendres de Xateba"	- Continuar oferint espais de debat i reflexió al voltant de temes d'actualitat. - Establir posicionament de XATEBA sobre temes que ens afecten.	Qualsevol persona interessada en els temes.	La Ferroviària 19 d'octubre. 1 al mes.
Taller de poesia feminista. a càrrec de Carmen López.	- Punt de trobada obert a totes les dones inquietes, creatives, a les quals els agrada escriure i/o vulgueu llegir poesia en veu alta. - Compartir, debatre en un ambient distès, agradable i sòric.	Dones	De 19 a 21 h. dilluns alterns a la Casa de Cultura fins obrir la Casa de les Dones

4. PARTICIPACIÓ			
Representació en òrgans de participació local	Consell de les Dones (i en la Comissió Permanent), Comissió Protocol de Violència de Gènere, Consell de Mobilitat, Consell de Polítiques i Acció Social, Pressupostos participatius.	Representant en cada consell	Assistència a totes les convocatòries dels diferents consells.
5. REIVINDICACIÓ			
Xàtiva Violeta	- Seguiment de les mesures proposades per XATEBA i assumides pel Govern actual en el Pacte per una Xàtiva Violeta.		Al llarg de l'any
Presència en els mitjans de comunicació	- Manifestar l'opinió en temes que ens afecten.	Població en general	Al llarg del curs.
Concentracions mensual (CD)	- Participar en les concentracions mensual per a rebutjar la violència de gènere.		
Altres	- Adherir-se a aquelles reivindicacions relacionades amb nostres fins.		
6. VOLUNTARIAT			
Grup d'acompanyament	- Acompanyar a dones que pateixen violència en procés de recuperació en determinades gestions per a que no estiguen soles. - Avaluar com formació continua la tasca que realitzen amb l'acompanyament de Coto Talens.		Tot l'any
7. A NIVELL INTERN			
Jornada Inici Treball Pla Estratègic	- Establir les línies d'acció del Pla Estratègic de XATEBA	Junta Directiva	14 gener Bixquert (Xàtiva)
Assemblea General XATEBA	-Presentació de la memòria d'activitats i econòmica, proposta de programació i pressupost, proposta canvis junta directiva.	Totes les persones associades	23 febrer
Encontre Piles – Palomar	- Cohesionar la Junta, avaluar, establir les línies estratègiques i programar	Junta Directiva	21 - 23 setembre

Art al carrer

María Moscardó

Perquè "La vida és un art i cal art per a viure"

Des del propi naixement de Xateba ens plantejem la lluita contra la violència de gènere com a la nostra senyal d'identitat. És l'objectiu que marcarà el nostre projecte com a associació feminista.

Amb aquesta finalitat, Xateba organitza cada any una exposició contra la violència de gènere per a manifestar públicament la repulsa i condemna al fet de que continúen havent dones, i ara també xiquetes i xiquets, que són assassinades per persones de l'entorn familiar més proper.

La mostra va passetjar la ciutat trobant-se amb les veïnes i veïns que, de manera acollidora i participativa, ens permeten mostrar les diferents manifestacions artístiques que són el resultat de diferents interpretacions de persones les quals, amb la seua percepció i sensibilitat, han expressat amb imatges, textos i paraules el sentiment que els provoca la violència masclista, cap resulta indiferent.

Com a recordatori citarem anys i llocs on s'ha fet pública aquesta mostra:

2008 Carrer Les Santes.	2013 Plaça Sant Jaume
2009 Carrer Blanc.	2014 Plaça del mercat.
2010 Plaça Sant Pe re.	2015 Plaça Sta. Tecla
2011 Plaça Sant Joan.	2016 C/. Sant Domènec
2012 Plaça Bonaire.	2017 Collar de la Coloma.

Caldria recordar que el dia 25 de novembre fou declarat DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA per l'ONU en 1999 en commemoració del brutal assassinat que patiren les germanes Miraball, tres dones activistes, per ordre del governant dominicà Rafael Trujillo en 1960.

I si, els assassins tenen nom, els assassins són coneguts, els assassins continúen estant sense vigilància.

- Conmemorem aquesta data per tenir present que: La violència masclista és una violació dels drets humans.
- La violència masclista és conseqüència de la discriminació i persistència de desigualtats per raó de gènere.
- La violència masclista continua sent una pandèmia global.
- La violència contra les dones és un problema històric i cultural.

Veritablement cal reconèixer i agrair l'acolliment i totes les aportacions rebudes per part de la ciutadania, la dels artistes per les obres exposades i les actuacions voluntàries que se solidaritzen amb la raó i el motiu d'aquest esdeveniment i participen cada any en l'acte inaugural.

En la desena edició de L'ART AL CARRER en "El collar de la coloma" comptarem amb la col.laboració de: veïnes i veïns, Ester, Maria, Laura, Ziara, Ana, Alba; Escola de Danses de Xàtiva, Cant d'Albaes: Josep Manel Chafer i Descals "El Gallo" acompanyat pel dolçainer Feliu Pellicer i el tabaleter Javi Baldoví.

1. Ja comence esta cançó
I en l'ànim molt de fer
I en l'ànim molt de fer
Com a commemoració
de la mostra "ART al CARRER"
i en la desena edició.

2. Vull deixar ben ressaltat
tot el coratge i l'entrega
tot el coratge i l'entrega
des del gust per la igualtat
amb les dones de XATEBA
i en aquesta nostra ciutat.

3. Tant de bo fora normal
tracte just homes i dones
tracte just homes i dones
tant a casa o al treball
tant a casa o al treball
és igual tots som persones.

4. I ja és hora del comiat
per als músics i els artistes
per als músics i els artistes
i aquest Gallo desllenguat
es declara bon soldat
per la causa feminista.

Urbanismo en clave de género

Organizada por XATEBA el viernes, 27 de abril, tuvo lugar la actividad "Xativa Violeta: Las calles con ojos de mujer. Urbanismo en clave de género" en la que estuvimos acompañadas por Eva Álvarez Isidro, Arquitecta especialista en Urbanismo y Género y profesora de la Universidad Politécnica de Valencia.

Con esta actividad, XATEBA, pretendía ofrecer un espacio para formar y sensibilizar sobre la necesidad de que la ciudad se diseñe y organice con perspectiva de género, desde la mirada a la vida cotidiana, de modo que permita compartir equitativamente las oportunidades y recursos que ofrece el entorno urbano.

La actividad se realizó en dos fases: a las 17,30 horas, cuando las nubes hicieron acto de presencia sacamos los paraguas y caminamos bajo la lluvia guiadas por Eva Álvarez saliendo desde monumento del Aixopluc (frente a RENFE) realizando un paseo por Xàtiva de poco más de una hora, en el que se miramos la ciudad con perspectiva de género, buscando aquellos aspectos que hay que mejorar en la ciudad para que las calles no sean discriminatorias para las mujeres. Tras el paseo, tuvo lugar la conferencia en la Casa de Cultura que nos aportó claves para atisbar una ciudad más accesible y más inclusiva. La lluvia no colaboró, pero tuvo su encanto.

El consell de les dones per la igualtat (CDM)

Fina García

El Consell de les Dones per la igualtat, es va reestructurar a l'inici d'aquesta legislatura, ampliant-se la representació dels àmbits de participació i aprovant-se el seu reglament de funcionament. L'objectiu és integrar a diferents sectors de la societat xativina per tal d'aplicar les accions d'igualtat i contra la violència de gènere.

Des dels àmbits de la salut i cultura, de l'esport i l'oci, des de la joventut i l'educació, a més de les associacions de dones i feministes, sindicats i partits polítics; per aplicar l'estratègia de la transversalitat en les mesures d'igualtat efectiva de dones i homes. És garantir que tots els sectors, a tots els àmbits hi ha una representació per intervenir en les polítiques d'igualtat.

Hem de sentir-nos reforçades en aquest nou model d'integració del Consell de les Dones per la Igualtat. Un instrument de polítiques d'igualtat que és també un espai de sensibilització i formació per a les dones que hi participem. El CDM ha estat un model de funcionament que s'ha exportat a altres ciutats del nostre territori.

Aquests nous canvis en les representants al CDM, ens planteja altres reptes per tal d'assolir els objectius que té plantejats.

En primer lloc, cal iniciar el Pla d'Igualtat per a la ciutat de Xàtiva i el Pla contra la Violència de Gènere. En aquests plans, es sistematitzaria totes les nombroses accions que s'estan portant endavant, tant des de la Regidoria de la Dona, com des de les altres regidories i des de la pròpia societat civil. Són l'instrument de gènere més potent per tal de conèixer la situació d'igualtat i contra la violència de gènere a la nostra ciutat, reflexionar sobre les prioritats i recursos, dissenyar les actuacions i acordar els sistemes d'avaluació.

Per altra banda, la complexitat del funcionament del CDM, obliga a plantejar l'operativitat del seu treball. Es tracta d'incorporar de manera periòdica la prioritat dels objectius, informes d'avaluació i resultats dels programes i activitats realitzades. Suposaria millorar el seu funcionament intern i, a més, de les pròpies accions dirigides a provocar canvis vers la igualtat i contra la violència de gènere.

Per tal de garantir el principi de transparència en el funcionament del CDM, es proposa la creació de la comissió del pressupost. D'aquesta forma s'estudiaria l'assignació de les diferents activitats i programes, així com donar a conèixer l'estat de comptes. Els recursos econòmics que disposa el CDM han de vincular les decisions participades de les seues representants.

Una altra vessant necessària per millorar el propi funcionament del CDM és la informació i difusió de les seues reunions i de les activitats que es promouen. Per això, també es proposa un lloc web, on es fera efectiu aquest objectiu. Es tracta de consolidar el treball que es desenvolupa al sí del consell i fer-lo extensible a la població.

Xateba continuarà participant al CDM de manera proactiva per a crear i millorar les ferramentes que, des de les institucions públiques, són necessàries per aplicar els canvis socials. Però també continuarà treballant des de l'àmbit associatiu, compromeses amb els valors feministes. Tots els sectors són complementaris per a crear sinèrgies per les transformacions cap a la igualtat. Unes transformacions que busquen millorar la vida de totes les persones, també la de les dones i xiquetes.

Grup d'acompanyament

“Muevete i el camino aparecerá.” Proverbio Zen

Després d'un any de caminar juntes, el Grup d'acompanyament de XATEBA estem preparades per a alçar el vol i fer-nos més visibles.

En aquest temps, hem compartit els nostres coneixements, les nostres vàlues i també les nostres pors. Hem après a expressar el que necessitàvem, a escoltar-nos, a discutir amb respecte, a fer us del silenci i a mirar-nos unes en altres.

En definitiva, ens hem constituït com un grup cohesionat, fort, amb recursos i disposat a seguir endavant amb l'objectiu que ens plantejarem d'inici, acompanyar i donar suport a dones supervivents al llarg del seu procés personal de recuperació i reconstrucció del seu ésser.

Tot aquest camí ha sigut necessari per a poder afermar i constituir-nos com a Grup de Voluntariat formal i autoritzat, però sobretot per a ser capaços de poder oferir a les dones supervi-

La majoria de les dones acompanyades han necessitat més d'una intervenció, i moltes d'aquestes han estat relacionades amb tràmits administratius, sanitaris o judicials i algunes altres, simplement han necessitat escolta, recolzament i apropament als serveis especialitzats.

El grup ha avaluat cadascun dels acompanyaments realitzats, tasca que ens ha servit per a ser més reflexives, corregir errors, reconduir, i donar-nos la empenta per a seguir endavant.

Ressaltar que en totes i cadascuna d'aquestes intervencions hem sentit l'agraïment de la dona a la que hem acompanyat i el reconeixement de les iguals.

Hem dut a terme periòdicament sessions internes de cohesió grupal, i altres formatives amb la nostra mestra i amiga Coto Talens a la que volem agrair-li la seua saviesa i eixa capacitat immensa que te d'acollir-nos, de fer-nos sentir úniques i cohesionar-nos.

Un dels nostres objectius al 2018 ha sigut reconèixer-nos amb altres grups i associacions locals que treballen amb dones, amb el propòsit de crear una xarxa violeta de col·laboració. Es tracta d'un camí molt esperançador que volem seguir explorant durant l'any 2019.

El repte més important que ens plantejem en aquest moment és romandre i estar més presents. Per aquest motiu disposarem d'un espai setmanal a la Casa de les dones, on podreu trobar-nos per a tot el que necessiteu. En breu vos informarem de l'horari.

Des de l'equip de coordinació del grup d'acompanyament de Xateba volem agrair a totes les voluntàries, la disposició permanent que han demostrat, l'entusiasme i l'alegria en totes les accions dutes a terme i el respecte a les decisions grupals.

Agrair a Xateba la confiança plena.

A Àngela Lloret, i a Cesca Chapí, per creure amb nosaltres i deixar-nos ocupar un espai que només és possible des de l'associacionisme.

I per últim i el més important fer un reconeixement a totes aquelles dones valentes que hem tingut el privilegi d'acompanyar.

Si voleu contactar amb nosaltres:

Correu: acompanyament@xateba.es

Web: www.xateba.es

Tfno: 642 788 427

vents el millor que portem endins.

Ens aquest moment som 12 dones voluntàries les que mantinguem el nostre compromís, no estem totes les que l'iniciarem, però hem tingut noves incorporacions.

El grup d'acompanyament està obert a acollir a noves dones, noves voluntàries. Sols demanem respecte, il·lusió i compromís.

Un dels nostres objectius es mantenir un procés de formació permanent i continuat, que facilite aquestes incorporacions.

Aquest any hem dut a terme diferent tipus d'acompanyament a dones molt diverses, dones d'ací i d'enllà.

Taller poesia i escriptura feminista

Carmen López Jiménez

Els objectius generals del taller són:

- Que el taller siga un punt de trobada oberta a dones inquietes, creatives, de tot tipus i edat, a les quals els agrada escriure i/o vulguen aprendre a llegir poesia en veu alta.
- Un lloc on compartir experiència, debatre, etc.... passar-ho molt bé en un ambient distès, agradable i sòric.

Una bona rapsoda (no m'agrada la paraula declamadora per la connotació que es deriva de la mateixa) ha de ser abans una millor lectora.

El procés de lectura silenciosa de poesia i construcció de significats és molt més ràpid, però la lectura en veu alta és la que més costa. Estem acostumats a llegir poesia "per a nosaltres", "cap a dins" i sembla com que, en llegir-la en veu alta, ens "carreguem la màgia". Açò és el que treballlem per aconseguir en el taller: que sone la poesia en la veu igual que ens sona en el cor, en l'ànima, en els sentits, en la pell...

Hi ha tantes formes de llegir poesia com a persones. Cada lector és únic: veu, expressivitat, silencis, pauses, entonació... Per açò ens agraden tant alguns rapsodes, perquè no s'assemblen a ningú, són ELLS mateixos.

Nosaltres treballlem, des d'un treball mínim de rapsòdia i prosòdia: que cadascuna trobe LA SEUA veu, LA SEUA entonació, LES SEUES pauses, ELS SEUS silencis, LA SEUA expressivitat, etc... Que cadascuna trobe/descobrisca LA SEUA PERSONALITAT a l'hora de llegir poesia en veu alta.

Les dones escrivim de tot. De nosaltres mateixa, de nosaltres i el món, de la vida, de la mort, del que temem, del que volem, del que imaginem. I això hauria de ser suficient raó perquè ens llegirem totes i tots.

Açò és el que volem reivindicar i visibilitzar: dones - poetes de tots els temps que aporten la seua mirada de dona lliure i alliberada, de potent veu poètica, que li posen a la realitat que les envolta, dia rere dia, les ulleres violeta per aconseguir un món més lliure, just i igualitari.

Conèixer la dona que hi ha rere la poeta, els mots... No sols per la lectura de poemes, sinó també amb la presència al Taller de la mateixa poeta contemporània que estiguem treballant en eixe moment.

També hem vist tècniques d'escriptura creativa. Com el mateix nom indica, es tracta de conèixer per a poder utilitzar posteriorment, tècniques

d'escriptura creativa, no des d'un to acadèmic, sinó amb dinàmiques divertides. Tècniques per a escriure contes, relats, poesia... al nostre abast.

El taller s'ha dut a terme en dilluns alterns, de 19:00 a 21:00 hores. Es va presentar el dia 16/10/2018, a La Casa de la Cultura, previament al Recital de la Poeta Begoña Abad. La primera sessió va tindre lloc el dia 23/10/2017 i fins a maig de 2018, hem estat a la Primera Planta de la Casa de la Cultura i, a partir d'aqueixa data, a La Casa de les Dones.

Com a activitats extraordinàries hem realitzat

- **10/11/2017.** Participació del taller a la presentació dels poemaris "Hormonas" i "Mare in Itinere" de Lola Camps Paricio, recitant poemes dels dos poemaris junt a la poeta i el seu germà, Vicent Camps.
- **17/11/2017.** Participació del taller a la presentació del poemari, Premi Marc Granell de poesia 2016, "Totes les meues dones" d'Imma Máñez, recitant poemes junt a la poeta, les poetes Xelo Llopis i Maria Josep Escrivà i un grup de dones rapsodes de València.
- **02/12/2017.** Participació del taller a l'acte de reconeixement a dones de la nostra Comarca, que va tindre lloc a la seu de la Mancomunitat, amb lectura de poemes.
- **29/04/2018.** Recital del Taller a la Casa de Cultura de Xirivella sota el títol "Filles de Lilith", dins del programa 2018 de "Poesía dita en veu alta" que coordina Vicent Camps.
- **Agost 2018.** Participació del Taller al Llibre de Fira de Xàtiva 2018.

Totes les companyes coincidim que formem un grup de dones decidides i entusiastes que senten un gran respecte les unes per les altres. Un grup amè, divertit i amb bon rotllo. Coincidim que, sense que ens ho hàgem proposat, ens serveix de teràpia pel benestar psicològic que ens aporta, a més de tot la resta.

Incloem una de les avaluacions efectuades per la companya María Moscardó:

De vegades surten oportunitats

Al mes de setembre de 2017 en les jornades de Xateba anomenades "PILES", on fem la valoració del curs ja passat i es planifica el proper, es proposa iniciar una activitat nova per aquesta associació "un taller de poesia feminista". Contactem amb Carme López, per sol·licitar la

seua col·laboració i no sols accepta oferir-nos el seu temps i la seua formació, sinó que a més a més la idea li resulta interessant i xula manifestant la seua disponibilitat i compromís de compartir amb nosaltres els seus coneixements i passió.

El grup és obert, tant per a sòcies com per a les que no ho són, i s'inicia l'aventura amb sessions de dues hores els dilluns, cada quinze dies en la Casa de Cultura "fins el mes de Maig que ja va ser possible reunir-nos en "La casa de les dones".

(...) Com a participant d'aquesta activitat he de dir que si bé, en principi fou coordinar els espais i les sessions, ja que no m'havia passat mai pel cap participar en un taller amb aquesta finalitat, poc a poc i gràcies a conèixer de més a prop tant a la "mestra" com a les companyes, anaven

creixent en mi les ganes de retrobar-me amb totes elles per compartir experiències vivències i coneixements.

Sense oblidar la sort d'haver estat al costat de companyes ja escriptores com Carme Marco i Carme Maroto, ha estat un plaer. Un conjunt de dones valentes, decidides i entranables que quan feien de "rapsodes" eren capaç de transmetre missatges, sentiments i emocions com a viscudes en carn propia i després amb els seus somriures, els rostres distendits i les cares de satisfacció feien palesa d'estar almenys en eixos moments visquent una altra realitat fora de lo quotidià.

Extraordinari el poder de les paraules. Experiència més que positiva que recomanaria. Gràcies a totes pel vostre temps i treball

Xativa se mueve y Xateba también: mesa de movilidad

Mar Vicent

XATEBA participa en la Mesa de Movilidad dependiente de la Regiduría de Movilidad del Ayuntamiento de Xàtiva desde su constitución. Desde este órgano de participación, se trabaja por mejorar un aspecto tan esencial para la calidad de vida de una ciudad como son sus transportes, tanto peatonales como motorizados, la accesibilidad de las personas a pesar de las discapacidades existentes. Para ello se consulta a la ciudadanía con objeto de desarrollar políticas que mejoren la movilidad en beneficio de toda la sociedad.

En este empeño es fundamental no olvidar la problemática de las mujeres, que en Xàtiva superan en número a los hombres y sufren problemas específicos, a veces determinados por las funciones sociales de cuidado y acompañamiento que realizan que, estando relacionados con la movilidad, es obligatorio atender.

Ese es el objetivo que se propone XATEBA con su participación en dicha mesa y por esta razón presentó una propuesta que fue asumida por todos los integrantes y, por tanto llevada a la práctica, en la Semana de la Movilidad realizada del 17 al 21 de Septiembre de 2018.

La propuesta, llamada el Laberinto de la ciudad, consistía en la realización de fotografías de aquellos puntos negros existentes en la ciudad

que impiden el tránsito sobre todo a las mujeres que acompañan a menores en carritos, o han de circular o acompañar a personas en sillas de ruedas. El mobiliario urbano mal ubicado, o la estrechez de las aceras impide en muchos casos, transitar con normalidad, creando incluso situaciones de peligro que hay que eliminar.

Ponerlo de manifiesto, mediante imágenes que constataran los riesgos y déficits existentes era el objetivo de la acción que fue llevada a cabo por el alumnado de Obra Civil del IES Simarro.

Homes avui

Albert Martí Climent / Axell Mejía López

El proyecto "Homes Avui" tiene como uno de sus objetivos, crear un espacio de reflexión y promoción de masculinidades más equitativas e igualitarias. Este novedoso proyecto se creó hace ya algo más de dos años, gracias al apoyo constante de las compañeras de XATEBA. Durante todo este tiempo el proyecto ha tratado de ir marcando un pequeño sendero que nos permita involucrar poco a poco a más hombres (adultos o jóvenes) a través de las diferentes actividades que se han logrado gestionar desde Homes Avui y en todas las actividades realizadas por las compañeras de XATEBA.

En este breve tiempo de gestación del proyecto, hemos logrado mantener el número de voluntarios (Albert, Axell, Fran, Germán, Pepe, Tony) que lo conforman y dan vida al grupo de masculinidades de Xateba. Nuestros lazos siguen fuertes, en la medida en que, el hecho de ser pocos y las circunstancias personales de algunos de nosotros, lo permiten. Continuamos compartiendo reflexiones, debatiendo y comentando problemáticas que nos afectan, informándonos y formándonos al lado de nuestras compañeras de Xateba.

Explorando otros espacios de hombres y abriéndonos a ellos, proponiendo colaboraciones y compartiendo experiencias. Con el proyecto de Homes Avui, hemos tenido la oportunidad de dar a conocer el proyecto con otras organizaciones a través charlas, talleres de sensibilización. Algunas de estas organizaciones son:

- Fundación Cepaim: Compartiendo la experiencia del proyecto Homes Avui
- Ayuntamiento de la Pobla del Duc: Realizando una charla sobre masculinidades y prevención de violencia.
- Instituto la Costera: Realizando un taller de sensibilización para chicos y chicas.
- El Fons Valencia: Compartiendo la experiencia del proyecto Homes Avui

Estas actividades son pequeños logros que nos

permiten llevar un mensaje diferente y positivo al colectivo masculino, con la ilusión de que se involucren, aunque tampoco abundan las actividades de grupo sobre todo de una forma pública, nos gustaría hacer constar que seguimos en la brecha, esperando momentos de mayor disponibilidad de los pocos miembros que todavía somos, para acometer objetivos y reanudar acciones que nos reafirmen como hombres igualitarios. Preocupados en vivir nuestra propia masculinidad de forma coherente, revisando actitudes, reconociendo privilegios, renunciando a ellos, y sobre todo, visibilizándonos y luchando contra la violencia de género. Como aliados del feminismo, como hombres feministas que pretendemos llegar a ser.

Asimismo, este último año con Xateba hemos continuado aprendiendo, creciendo, disfrutando de vuestra amistad, sintiéndonos útiles en aquello que de verdad es útil y consolidando valores como la fraternidad o la solidaridad, que es de lo que al fin y al cabo trata el feminismo.

Hemos asistido y colaborado, en cuantas acciones y eventos hemos podido. Destacando una vez más vuestro buen hacer, tanto en los propios (Encontre, 25N, Art al carrer, Premi Xateba etc), como en aquellos de ámbito colectivo, dos de los cuales, el 8M y la apertura de la Casa de la Dona han sido muy especiales y emocionantes y en los que el impulso y la participación de Xateba han tenido un papel importantísimo.

Y hemos intentado hacerlo, con todo el respeto, desde la admiración que nos produce vuestra capacidad de trabajo, vuestra eficiencia, abnegación, valentía, y como no, esas pequeñas pero necesarias dosis de tozudez e impertinencia. Orgullosos de formar parte de Xateba, vamos aprendiendo que estar con vosotras en esta lucha, es estar junto a vosotras o quizás un pasito atrás. Nunca por delante. Y seguimos con nuestra humilde y puede que ingenua tarea. No la de ocupar como hombres los espacios del feminismo, sino la de llevar el feminismo a ciertos espacios de hombres... y hacerlos feministas.

Empar Gorba Llorens

Isabel Iniesta

¿Qué decir de alguien que ya no está? ¿Que le gustaba caminar? ¿Que tenía una sonrisa limpia y contagiosa? ¿Que era “buena gente”?

Todo eso es cierto, pero Empar era algo más para muchas personas. Para Pepe Cháfer, era su esposa; para Manuel y Jordi, su madre; fue “la seño” para sus alumnos y alumnas de Las Dominicas, de Moixent, de Montesa, de Anna, donde acababa de jubilarse en el Colegio Ramón y Cajal en 4º de Primaria. Para mi, era amiga y compañera.

EMPAR GORBA LLORENS nació en Vallés, el 13 de junio de 1953, aunque a los 9 años su familia se trasladó a Xàtiva, donde creció, estudió y vivió su vida. Una vida plena llena de trabajo y compromiso, como lo prueban sus años de militancia en la Agrupación Socialista de Xàtiva, de cuya candidatura municipal formó parte en 2011.

Socia de XATEBA desde su fundación, Empar participaba de nuestras actividades siempre que sus obligaciones laborales y familiares se lo permitían; compartía nuestro ideario, nuestra lucha por un mundo mas justo e igualitario para las mujeres. Formó parte del grupo BIODANZA XATIVA con Ferrán Balaguer y otras compañeras y compañeros, que la recuerdan con cariño.

Empar nos dejó el pasado 18 de julio. La echaremos de menos todas aquellas personas que la conocimos, pero su sonrisa se quedará con nosotras.

Hasta siempre, compañera.

Sororidad

La sororidad es una forma específica de solidaridad entre las mujeres ciudadanas. Tiene como centro eliminar la misoginia entre nosotras. De ahí que el pacto sórico es el pacto para eliminar la misoginia. No quiere decir que nos debemos querer mucho, que tenemos que estar de acuerdo, o que seamos amigas, quiere decir que tenemos un pacto entre mujeres diferentes que nos respetamos y reconocemos que entre nosotras no hay misoginia.

Marcela Lagarde y de los Ríos

“Edats de l'ànima” María Gosalbes.

Relevo en la presidencia de Xateba

19/05/18

► LA ÚLTIMA ASAMBLEA DE XATEBA eligió como nueva presidenta de la asociación feminista de Xàtiva a Jero García León, que toma el relevo de Fina García al frente del colectivo. La entidad, volcada con la huelga feminista del 8M, subraya que hay «garantía de continuidad» para «continuar trabajando, unidas y decididas, por la igualdad y contra la violencia de género».

21/2/18

Xateba quiere saber el presupuesto que Xàtiva dedica a luchar contra la violencia

26/1/18

La mirada sobre el urbanismo local de Xateba

► LA ARQUITECTA Y ESPECIALISTA EN URBANISMO DE GÉNERO Eva Álvarez Isidro guió ayer la actividad «Xàtiva Violeta. Las calles con ojos de mujer. Urbanismo en clave de género», organizada por Xateba. Álvarez es también profesora de la Universidad Politécnica de Valencia. Con esta actividad, Xateba pretende «formar y sensibilizar sobre la necesidad de que la ciudad se disigne y organice con perspectiva de género, desde la mirada a la vida cotidiana, de modo que permita compartir equitativamente las oportunidades y recursos que ofrece el entorno urbano. El recorrido arrancó en la estación (en la mañana, ayer por la tarde) y la tormenta obligó a variar su duración».

El feminisme pren els carrers de Xàtiva

Milers de persones es manifestaren dijous a la capital de la Costera per reivindicar els drets de les dones en un "8 de Març" amb un seguiment històric a tota Espanya

Xateba inaugura la dècima edició de Art al Carrer en el Collar de la Coloma

16/11/17

La Casa de les Dones ja és una realitat

oferirà serveis i recursos específics adreçats a les dones i a les víctimes de violència de gènere

Raquel Langa Ripoll rebrà el premi Xateba

REDACCIÓ

Xateba ha comunicat el nomenament de Raquel Langa Ripoll com a Premi Xateba 2018. Aquest acte consisteix una de les seues diferents d'aquest col·lectiu, en el qual es reconeix la trajectòria d'una dona i el seu compromís per la igualtat, al mateix temps que es fa un homenatge a totes les dones que en el seu moment a dia treballen per aconseguir una societat més justa per a totes i tots.

Segona Llanga, es premia a Raquel Langa per la seua trajectòria en la recuperació de les danses

populars com una forma genuïna d'expressió de la cultura tradicional del nostre poble destacant la recuperació de les danses de la processó del Corpus, mentre aquest treball ha desenvolupat des de voluntarisme i des del seu compromís per la dansa i el seu aprenentatge. Per la inclusió de les dones en aquesta activitat com a forma d'apoderamentament individual i col·lectiu. I perquè el seu llegat està sent assumit per les noves generacions, com a forma de garantir la seua pervivència, a través de la Escola de Danses de Xàtiva.

Pacto Estatal Contra la Violencia

▶ La asociación pregunta al consistorio que preside Roger Cerdà por el dinero concreto para combatir esta lacra social

ido manifestar su satisfacción por haberse recogido sus propuestas, mas mucha insistencia. Así, las mujeres que acudían su condición de víctimas de violencia machista mediante certificación de

El consistorio incluye las exenciones fiscales que propuso Xateba

14/10

▶ La asociación se congratula de que después de dos años de alegaciones las ordenanzas de Xàtiva contemplen esas rebajas

CONVOCATÒRIA XIV PREMI XATEBA

2018

RECONeixIMENTo

Xateba obre su premio anual a las sugerencias

■ La Associació per la Igualtat i Contra la Violència de Gènere Xateba, ha convocat el XIV Premi Xateba. Para ello, invita a la ciudadanía en general a participar de manera voluntaria proporcionando la candidatura de mujeres que se hayan destacado en su trayectoria vital por su compromiso social por la igualdad de género. La fecha máxima de presentación de candidaturas es el día 23 de Setiembre en www.xateba.es. **LEVANTE-EMV XÀTIVA**

XÀTIVA VIOLETA: ELS CARRERS AMB ULLS DE DÒNA

Urbanisme en clau de gènere.

Amb EVA ÀLVAREZ ISIDRO Arquitecta i Professora UPV

Divendres 27 de abril 2018

17,30 h. 19,00 h.

Passeig per Xàtiva.

Exida des de l'Escultura del Atxopluc.

Front estació de Renfe.

Conferència.

Casa de Cultura de Xàtiva (2ª Planta)

Estoy en estado
de excepción,
ajustando palabras
para ti
que planeas
patrullas nocturnas
en las calles
de tus sucias andadas.
Casta cobarde
de semen violento
¿ésta es tu fiesta? pues celebra
mi asco
por todo lo grande.

Carmen Maroto

Nada

Amigo de mi infancia,
confidente de mis secretos,
te busco y no te hallo.
¿Dónde escondes tu risa?
La mía se secó,
en una tarde fría
mientras el sol
viajaba hacia el ocaso.
¡Compañero del alma!
¿A quién he de contar
mis secretos?
¿Con quién he de compartir
nuestros juegos?
¡Que fue de nuestras risas!
¡Que fue de nuestro sueños!
¡NADA!
Qué poco es NADA.

Neus Pla i Vila

Ana: la lucha por la libertad

Neus Pla i Vila

Una noche, durante la cena, Ana comentó que la maestra quería hablar con sus padres. Pronto tendría que matricularse para hacer el examen de ingreso en el Instituto José de Ribera.

Su padre le dijo que tendría que esperar..., se levantó de la silla y se acercó hacia Ana para darle un beso, luego desapareció por la escalera.

La niña disimuló las lágrimas que se le agolpaban en los ojos ¿por qué tendría que esperar? Pronto supo el por qué..., sus padres esa semana tenían que viajar a Valencia para terminar de hacerle unas pruebas a su padre y con toda seguridad le operarían de los riñones.

En abril su padre falleció, el ser más querido por sus hijos. Cuando recibieron la noticia de boca de su tío rompieron a llorar. El tío acarició a Ana y le dijo al hermano que dejara de llorar "porque los hombres no lloran".

En junio Ana no se presentó al examen de ingreso muy a su pesar. Las preocupaciones de su madre eran muchas y los estudios de Ana, de momento podían esperar.

Ana no desistió en su empeño de hacer el bachillerato y después una carrera.

Fue con su primo a matricularse. En junio se examinó y aprobó y a los once años empezó sus estudios. Había perdido un curso, pero no le impidió que al fin su madre comprendiera la importancia que tenía para su hija la libertad que da el saber y valerse libremente trabajando en lo que te gusta.

Terminó sus estudios, tuvo que trabajar para pagarse la carrera.

Durante cuarenta años ejerció su profesión con alegría y la satisfacción de haber conseguido lo que siempre soñó.

De bell nou

Carmen López Jiménez

A totes les Lilith. Per haver de lliurar, cada dia, l'eterna batalla entre els seus desitjos i necessitats i les obligacions, imposades o no. Per negar-se a ser Penélopes que contempen com passa la vida mentre teixeixen tristos sudaris a l'espera d'Ulisses. Per ser les protagonistes de les seues vides.

I, sobretot, a Z.C.A.¹

En tenir l'audàcia, per la meua banda, d'escriure l'última anotació en el seu diari, eixa que sempre faltará, que mai va arribar a escriure, únicament he volgut rendir-li el meu més sincer i sentit homenatge a eixa gran dona que, sent jo molt xiqueta, va aconseguir que m'enamorara de la literatura mitjançant una traducció seua d'un conte de Tagore

Isc al carrer amb l'objectiu de perdre'm entre la bullícia de la gent, passejar sola, meditar. La necessitat em porta a cercar un parc per a, en un racó apartat, asseure'm a escoltar el que em passa per dins mentre per fora em cobrisc amb un foulard de quietud asèptica. He d'esbrinar en quin moment la meua vida es va convertir en una rutina d'horaris, presses, quefers, besades... Per què supedite la meua vida a la de la meua parella, aparcant somnis, objectius. Per què quan arribe a casa he de fer el sopar, arregar la roba de l'estenedor, planxar... quan el que em ve de gust i necessite és donar-me una dutxa, posar-me el pijama, asseure'm en el sofà al costat de la ximenera i submergir-me en les fulles d'un llibre o perdre'm entre les línies d'un foli en blanc. Indagar què he de fer per a guanyar-li la guerra a la batalla de compaginar la vida laboral amb la personal.

De sobte em pose a caminar sense rumb. Decidisc "enviar al diable" el rellotge i recupere el vell plaer de parar-me a tafanejar els aparadors de les tendes que trobe al meu pas; havia oblidat eixa sensació d'estar mirant un aparador, fixant-me al mil·límetre en cada detall, sense pressa, recreant-me en la seua contemplació. Crida la meua atenció el d'una tenda anomenada "Arte Popular Español"² -sempre m'ha atret l'artesanía a tots els nivells i en tots els àmbits-. Em regale més temps i entre a satisfer la meua curiositat. Em sorprèn el contemplar que no és la típica tenda de souvenirs on conviuen un cendrer amb la imatge d'un bou i una gorra amb la inscripció "España"; no em trobe amb una aglomeració d'objectes col·locats en prestatgeries interminables: clauers, targetes, samarretes, botelles de colònia, oli, ví, ninets, ventalls i un llarg etcètera.

La tenda està decorada amb gust exquisit. El seu disseny i l'amo de la mateixa permeten al possible client perdre's pels seus variats ambients i recórrer el país a través dels mobles i objectes que en ella es troben: la sobrietat majestuosa dels mobles i talles de fusta; els preciosos

damasquinatges que et permet contemplar, amagats entre el dibuix, trossets de l'esperit del seu faedor; teles magnífiques on cada fil d'or o plata, cada incrustació artesanal són part inherent de la història. Creacions concebudes per l'ànima i les mans dels artesans per a perdre amb vigor d'etern privilegi.

En un racó, al costat d'una taula de ferro forjat portada del taller d'un artesà d'Olivares (Sevilla), descobrisc una sèrie de cistelles de vímen col·locades una dins d'una altra a manera de Matrioska. M'acoste, agafe la més gran -prèviament he tret les altres més xicotetes-, té l'interior folrat amb una tela de cotó de color roig adomassat; en donar-li la volta per a seguir examinant-la escolte un soroll quasi imperceptible.

Lisque amb molta cautela els meus dits i palpant l'interior de la mateixa descobrisc que té un doble fons. Disimuladamente les meues mans accedeixen a ell fins a topar-se amb una sèrie de pàgines groguenques, doblegades, escrites amb ploma en les quals, en algunes línies, la tinta s'ha diluït. Em dispose a llegir-les no sense cert rubor per si em descobreix l'amo de la tenda i pudor per llegir l'escrit que endevine íntim. Comence a llegir:

"Parece que fue ayer cuando empecé a escribir un diario, en Nueva York, siendo muy joven, por la imposición puritana de mi madre para que, a través de éste, fuese adquiriendo consciencia de mis responsabilidades. Me parece que uno viene a este mundo cargado con tal complejidad de obligaciones que no tiene la oportunidad de hacer que su vida vaya por su camino. Ya se sabe que el origen y la infancia de las personas marcan el futuro de las mismas y, en mi caso, esto está mucho más acentuado. Catalana de nacimiento, de padre navarro y madre puertorriqueña educada en Estados Unidos, no fui al colegio como el resto de mis amigas, estudié en mi casa con profesoras particulares: piano, francés, inglés..., publicando mi primer relato, en inglés, a la edad de 14 años en la revista St

Nicholas de Nueva York, siendo la escritura una constante en mi vida.

Ha pasado el tiempo, tengo sesenta y nueve años y me dispongo a escribir mis últimas páginas después de haber enfrentado y aceptado mi destino.

Mi único interés, fuera del de autodiálogo, es dejar constancia de los hechos sin caer en los artificios literarios. Anaís Nin decía que cada cual tenía la necesidad de forjarse una isla para el espíritu; pues bien, mi diario ha sido esa isla espiritual que he habitado y cultivado desde mi vida interior y a la que me he escapado en una huida hacia todas y ninguna parte. Ha sido la fortaleza en donde refugiarme para resistir las tragedias y demás envites que el destino ha tenido a bien obsequiarme; una gran roca para resguardarme del cansado desgaste de la vida. Anotaciones y desahogos para encontrarme con ese yo íntimo agotado, nunca doblegado.

No estoy escribiendo con resentimiento o dolor, no. Lo hago desde la distancia, desde la altura y la cierta indiferencia que nos otorga, misericordiosamente, el paso de los años que, día tras día, va construyendo una “cuarta pared” hasta que un día te descubres como un mero espectador sentado en la primera fila de la platea mientras en el escenario comienza la función. Una tragicomedia inacabada en donde faltan personajes por definir, situaciones por matizar y texto por crear. Un montaje por el que irán pasando escena a escena las personas, circunstancias, situaciones, emociones, vivencias que han ido conformando tu vida. Nada más. Nada menos. Hacer repaso de lo aprendido, de lo vivido, para levantar la mirada y comprobar que la vida, a veces, estaba en otra parte. Ahora lo veo claro, la vida es un juego de elecciones, una madeja en la que se tejen deseos y se devanan sueños.

Mi final está próximo, puedo sentir el aliento de la parca enfriando mi mejilla. El tiempo avanza y los dolores aumentan. Ese inquilino que se ha instalado sin mi permiso en una estancia de mi desgastado cuerpo, está resultando ser implacable en la prosecución de su objetivo. Resulta paradójico que la muerte haya tomado posesión del lugar en donde se crea la vida. No la temo. Lo que me duele no es dejar la existencia, sino abandonar lo que le da sentido, aunque haya sido un sinsentido que ha durado cuarenta años con sus respectivos días y sus interminables noches.

Siempre fui una mujer independiente, práctica, disciplinada, emprendedora y llena de recursos, alegre y activa. Una mujer versátil que sabía lo que me interesaba, lo que quería hacer y lo que no. No buscaba realizarme a través de un hombre, el mundo me pertenecía. Solía frecuentar el Lyceum Club femenino en donde pasaba horas interminables junto a mi amiga Victoria Kent y tantas otras. He de confesar que en

ocasiones me angustiaba no poder moverme sola, con libertad por el Madrid de la época, puritano. Tenía que hacerlo acompañada siempre por un matrimonio amigo, estadounidense –los Byne- que vivían en una pensión de la calle Villanueva. Allí, pared con pared, vivía Juan Ramón. En una conferencia acompañada, como no, por el matrimonio me conoció él (el arisco y extraño poeta como lo llamaban a sus espaldas) y su alma melancólica, huraña y abstraída se enamoró de mí. A mí me costó bastante decidirme a dar el paso hasta que, después de un tiempo, sentí que aún siendo almas dispares, sus concavidades, relieves y honduras se acoplaban bien a mi dinamismo y agilidad. Decidí echar el ancla en su vida y convertirlo en mi acicate, mi trabajo, mi realización. Hacer de Juan Ramón la razón de mi vida.

Así empezó nuestra relación de cuarenta años. Al principio –como todos los comienzos- todo fue bien; sin que él me lo pidiera me convertí en su compañera inseparable, secretaria y colaboradora más fiel en todos sus proyectos literarios, abandonando la escritura, sacrificando mi talento al de mi marido –como tantas mujeres que me precedieron y las que vendrán después, me anulé alegremente en aras del hombre al que amaba- hasta que, transcurrido no mucho tiempo, empecé a “cortarme las alas” y a destacar su carácter agrio y enfermizo de frecuentes crisis nerviosas, “haciéndose el enfermo” para conseguir toda clase de mimos y salirse siempre con su voluntad. Empecé a tejer y destejer el pulso entre mi independencia y mi entrega a él, el tiempo que me debía a mí y el que ocupaba en él; aplazando mis deseos pero sin renunciar a ellos, retomándolos con esfuerzo no exento de tensiones siempre que vislumbraba la mínima oportunidad. Necesitaba sostenerme para sostenerlo. Me impuse la obligación, como único destino, de buscarle y conseguirle el bienestar sin permitir que mi personalidad naufragara. Si me plegué a sus exigencias fue, sobre todo, por lealtad al compañero de vida y por la convicción de que formábamos un equipo. En ningún caso sumisa; resistiéndome a ser mero espejo de mi marido.

En fin, creo que a pesar de todo, he sido feliz aunque él no haya sido enteramente mío, aunque lo he tenido que compartir con la literatura, la esquizofrenia... Todo se condensó en el momento en que le comuniqué a mi adorado poeta la concesión del premio Nóbel de Literatura.

Quiero seguir escribiendo, tengo aún tanto por decir, por contar, pero a duras penas puedo sujetar ya la pluma. Me abandonan las fuerzas. Me marchó.

Me dispongo a dar las instrucciones oportunas para el bienestar futuro de mi amado, de mi poeta. Después de todo, yo soy en parte dueña

de mi propia vida y Juan Ramón no puede vivir la suya aparte de la mía.

Salgo en busca de la eternidad.

Firmado: Zenobia Camprubí Aymar de Jiménez.

Clínica Mimiya. Santurce (San Juan de Puerto Rico), 27 de octubre de 1956”

Em vaig advertir que les paraules que acabava de llegir no eren sinó una sostinguda confrontació d'una dona amb ella mateixa, el seu company de vida i l'exterior que l'envoltava.

Vaig doblegar, amb reverència, les fulles tal qual estaven i les vaig introduir en el doble fons de la cistella disposant-me a comprar-la a qualsevol preu. No podia deixar de pensar que eixes mateixes fulles que havia tingut jo en les meues mans, havien estat en poder d'aquesta dona meravellosa. Algun dia les donaria a conèixer al món.

En passar al costat d'un edifici en obres em va embolicar la peculiar veu de Lou Reed amb el seu “Perfect Day”. Un batec afectuós i càlid va recórrer el meu cos. Comença la meua nova vida.

¹ **Z.C.A.** Discretes inicials amb les quals Zenobia Camprubí Aymar (dona de Juan Ramón Jiménez) signava els seus escrits, traduccions i publicacions.

² “**Arte Popular Español**” era la tenda que Zenobia va obrir a Madrid (a més de Nova York) en el Carrer Santa Catalina 10 i, més tard, en el Carrer Floridablanca. Punt de reunió de Zenobia amb les seues amigues pertanyents, totes elles, a la bona societat madrilenya; a més de ser visitada per molts nord-americans durant les seues estades a Espanya. Zenobia, a través d'aquest negoci, va col·laborar en la decoració del Parador Nacional de Gredos, en el de Ifach (Calp) –triant no solament els mobles sinó també les cortines i vaixelles-, així com la Casa de las Españas de la Universitat de Colòmbia (Nova York).

Els ingressos que percebia Zenobia per aquest negoci, els destinava a la mantenció i cures de xiquets refugiats o allunyats de les seues famílies que ella acollia en un pis de lloguer en la Calle Velázquez, 69 de Madrid. Va seguir fent-se càrrec d'ells encara després d'haver-se exiliat a Amèrica del Nord després d'esclatar la Guerra Civil espanyola.

Col·lectiu feminista "les Tàperes" de Montesa

El Col·lectiu Feminista "Les Tàperes" de Montesa naix de la voluntat de dones de diverses edats de portar el moviment feminista a Montesa després de la manifestació del 8 de març a Xàtiva.

En aquella manifestació dones que a priori poc teníem en comú ens vam trobar i ens vam descobrir, adonant-nos que més a prop del que crèiem teníem gent amb qui fer força per dur a terme accions amb les que combatre el masclisme, no sols a través del rebuig sistemàtic a les agressions (tan habituals aquest últim mes) sinó també realitzant tallers, activitats, jornades formatives... que ens permeten previndre'l i conscienciar a tanta gent com siga possible.

La tàpera és una planta que ompli les parets del

castell i alguns dels carrers del poble. Naix en les roques, tot i que no ploga o nosaltres vulguem podar-la... A més, la tàpera fa flor com la de la nostra icona (dissenyada per Cristina Palazón), que acaba en fruit. Per això hem escollit aquesta planta com a nom del nostre col·lectiu. Perquè les dones de Montesa han demostrat sempre tenir aquesta fortalesa i resistència a les circumstàncies.

El 19 de maig va ser la nostra presentació oficial a la Casa de la Cultura de Montesa, en la que vam mostrar que és el feminisme i com pretenem apropar-lo a la nostra realitat. Després d'aquest acte la nostra acció ha estat, per una banda, les concentracions a la plaça de la Vila en mostra del nostre rebuig als assassinats masclistes amb el corresponent minut de silenci; per una altra la participació en les festes patronals, tant al concert del dissabte 25 d'agost en el qual vam oferir el servei de barra com amb la realització de tallers infantils per al dia 27. De cara als pròxims mesos tenim previstes xerrades i altres activitats que figuraran a l'agenda cultural municipal.

Amb molt d'orgull presentem al Col·lectiu Feminista Les Tàperes de Montesa en el que realitzarem activitats que promouen l'empoderament de les dones i la igualtat.

Us animem a seguir-nos i sobretot a participar amb nosaltres en totes les activitats que anirem presentant, ja que per a aconseguir aquests objectius necessitem la participació de totes i tots.

Dones Bicibles- Bocairent

María José Silvestre es la impulsora de “Dones Bicibles” que desde hace cuatro años viene organizando la Marcha Cicloturista Femenina que se celebra en la localidad valenciana de Bocairent y que cada año aumenta la participación. Mujeres llegadas de todo el territorio nacional Madrid, País Vasco, Cataluña Castilla-León, Extremadura y Andalucía, para recorrer los aproximadamente 103 kilómetros con un desnivel acumulado ascendente de unos 1.700 metros.

Silvestre es el “alma mater” de esta iniciativa. Amante del deporte en general, y del ciclismo en particular, lleva toda su vida ligada al mundo de la bicicleta. Su abuelo Joaquín creó una pequeña empresa familiar en la posguerra que se especializó en la reparación y alquiler de bicicletas. Su padre tomó el relevo hasta que se jubiló, y entonces fue Mª José, que había nacido, crecido y formado en el mundo de la automoción, quien cogió las riendas de la empresa.

En los años 80, Mª José descubrió el mundo del MTB, se federó y comprobó los grandes obstáculos que como mujer debía superar para practicar y competir en este deporte, por lo que, con los años, decidió impulsar un movimiento de mujeres en bicicleta.

“Dones Bicibles” nació hace cuatro años con la misión de organizar una marcha cicloturista exclusivamente femenina con base en Bocairent que diera “Bicibilidad” al deporte del ciclismo en

femenino. Este movimiento posee un amplio enfoque que va desde la mujer deportista como base, a la reivindicación activa de la mujer en la sociedad y el deporte.

La marcha está dirigida a mujeres que practican ciclismo y triatlón, y principalmente responden a tres perfiles: mujeres que lo han practicado de forma activa y que en muchos casos han tenido que dejarlo por estudios, trabajo o maternidad; mujeres de entre 18 años y el límite que su condición física lo permita; y mujeres que no se atreven a rodar solas o pasar la barrera de los 100 km.

Mª José Silvestre afirma que “nuestro objetivo final es que cualquier mujer aficionada al ciclismo quiera participar al menos una vez en la vida para ser BICIBLE. El carácter singular de la prueba nos permite en pensar en su proyección internacional”.

Peroleres per la igualtat de Canals

PEROLERES PER LA IGUALTAT és una associació que naix a Canals amb l'objectiu de ser un altaveu de les dones, un observatori de les desigualtats, una font d'empoderament. Volem ser un agent de sensibilització per al nostre poble.

Volem tindre capacitat per rebel·lar-nos i canviar el conformisme, ser protagonistes de la transformació de la societat que durant tants anys ens ha invisibilitzat i fet callar.

PEROLERES PER LA IGUALTAT treballarem per reforçar l'amor propi i l'autoconfiança de les dones, xiquetes, mares, àvies, germanes, costureres, polítiques, científiques, periodistes, esportistes, treballadores de la llar...de TOTES, per tal de crear un futur més digne per a totes les persones.

PARLA, MOU-TE, LLUITA...T'esperem amb els braços oberts i el puny tancat.

“No estic acceptant les coses que no puc canviar, estic canviant les coses que no puc acceptar”.
Angela Davis

Col·lectiu dones Malva

Malva naix al 1994, des de la voluntat d'un grup de dones de trobar un espai comú, dones diverses i molt especials. Som unes 20 dones de diversos pobles de la Vall d'Albaida: Alfarrasí, Montaverner, L'Olleria, Otos, Atzeneta, Albaida, El Palomar, La Pobla del Duc, Ontinyent... També tenim una gran diversitat quant a l'edat, la formació, opinió i participació.

La motivació principal i fonamental de l'associació, va vindre arran d'una inquietud ara fa 24 anys, quan unes amigues d'Alfarrasí i Montaverner, després de deixar els estudis a València van sentir la necessitat de crear un espai de dones per desenvolupar i treballar aspectes íntims i personals, un espai on sentir-se segures, lliures d'expressar allò que sentien, sense judicis; per recrear-se, investigar, aprendre les unes de les altres, compartir experiències de vida, sempre des del respecte i l'empatia.

Tenim la seu a Alfarrasí, que ens és facilitada per l'Ajuntament, i on ens reunim el tercer dissabte de cada mes per la vesprada.

Així els encontres a Malva vam saber transformar-los, en un espai terapèutic de cures, on compartir les experiències de cada dona. Difícilment comprensible, acudíem amb les càrregues habituals, i eixíem, més alleujades. Probablement el secret es trobava en la capacitat d'escoltar-nos i en la voluntat d'entendre'ns.

Deia Marcela Lagarde "Quan un grup de dones diferents, es reconeixen i s'encontren: per créixer i treballar per la igualtat. Eixisteix entre elles un vincle invisible que les uneix per sempre i les Empodera. Aquest vincle es diu SORORITAT!!!!

La nostra il·lusió es va fer realitat quan a través de Malva vam conèixer Grans Dones i Mestres meravelloses, que ens van ensenyar i ens van transmetre el millor d'elles...la seua saviesa. Amb elles vam començar el nostre projecte amb una gran varietat de Tallers.

Hem organitzat Exposicions, Cinefòrum, fem una Lectura Compartida amb Heide, llibretera de Sidecar, especialitzada en Lectures amb mirada Feminista.

Es definim com col·lectiu feminista, i això significa per a nosaltres la importància de treballar per una societat igualitària per a les dones i per als homes. Hem après a reconèixer que tenim un paper ara, que l'hem tingut al llarg de la història i que volem continuar tenint-lo.

Malva ha participat en nombroses accions i jornades, que des de diversos àmbits públics i associacions han anat organitzant-se: Feminari a València, Jornades Feministes, Manifestacions pel 8 de Març a València i Alacant, 7N a Madrid i 5N a Tarragona, Actes al voltant del 25 de Novembre contra les Violències Masclistes. Concentracions a la Comarca contra els assassins de dones.

Fa dos anys que pertanyem a un grup de dones de la Ribera: Sòriques, on tenim una representació de Malva, el que allí treballem, després ho traslladem a la resta del grup. Es tracta d'un esmorzar i la participació d'una dona experta per parlar temàtica Feminista.

Hem comprovat a l'actualitat, que tant al nostre poble com a molts altres de la Vall d'Albaida, la sensibilització de les institucions. Són un vent a favor davant totes les qüestions relatives a la igualtat, noves polítiques i noves maneres d'entendre i gestionar els recursos.

Ens sentim, com a col·lectiu, felices i encoratjades, de la bona acollida i extraordinària resposta per part del conjunt de la població, davant les propostes que es llancen, i la participació i creació de xarxa amb altres institucions i associacions.

Hem rebut per part de l'IEVA al 2014 el Premi "Fer Comarca" i aquest 2018 La Coordinadora d'estudis en Valencià de la Vall d'Albaida ens va atorgar el "Premi Benicadell".

En la darrera Vaga Feminista ja ho vam deixar clar: volem la transformació d'una societat digna, lliure de violències, on poder escoltar i reconèixer que les dones i les associacions de dones, som la clau de la transformació cultural i social. Sense les dones no hi ha revolució.

Continuarem vigilant perquè s'acompleixen les mesures Contra la Violència de Gènere, aprovades en el Pacte Valencià i la extensió de la xarxa de recuperació integral per a les dones en els pobles o mancomunitats. L'educació és el pilar fonamental per acabar amb una societat masclista. Treballarem i lluitarem perquè a l'àmbit educatiu es creen llibres de text amb perspectiva de gènere i matèria d'igualtat i visibilitzar les vides de tantes dones de la història, les quals el Patriarcat ha amagat. Perquè els educadors/res tinguin eixa sensibilitat i formació a l'hora de poder transmetre als xiquets i xiquetes, una educació en valors.

Totes juntes diem prou a aquest degoteig de violències masclistes i ens donarem suport per gaudir de vides i relacions lliures. Continuarem amb esperança i lluita, repensarem les nostres pràctiques per millorar-les, parlarem del que ens preocupa i emociona.

Aquest projecte del Col·lectiu Malva, continua influint de manera positiva en les nostres vides: tot el que les dones hem adquirit a Malva, després ho aportem a la societat, a la família, als amics i amigues, a la feina. Actualment després de 24 anys hem fet una mirada enrere per veure com hem evolucionat i el més important ara mateix és quin camí volem dibuixar per a Malva, i per això estem fent un Taller de Facilitació per a Grups amb la frescor d'unes joves Feministes "Les Formigues Liles" una proposta de formació profunda i diferent des d'allò vivencial i des de la participació, un procés d'acompanyament respectuós, on ens ofereixen eines per a

l'emancipació, sense generar dependències i d'una manera creativa; sent el grup des de la nostra experiència el que construeix el seu propi coneixement.

Encara que qualsevol grup té un començament i un final, des de Malva continuarem fent camí a pesar de tots els obstacles amb què diàriament topem les dones. Pensem que invertir en el grup, té un retorn grandios en la individualitat, i en la col·lectivitat.

El treball col·lectiu és el nostre horitzó, caminar juntes i poder decidir el camí que nosaltres com a dones, volem i hem escollit.

Gràcies a Xateba per comptar amb les dones Malva per aquest projecte, totes juntes continuarem teixint xarxes, amb sororitat i mirant-nos la vida amb mirada violeta.

La Vall d'Albaida, Octubre de 2018

Equifonía

Quiere decir igualdad en la voz, lograr que las mujeres se expresen. No puede haber equifonía si de un lado hay discurso y del otro, mudez. Necesitamos que la voz de las mujeres se exprese, como lo estamos haciendo ya, pero en igualdad con otras voces. (...) Construir la equifonía es un requisito de la ética feminista.

Marcela Lagarde y de los Ríos

Angela Lloret

L'atenció a dones en situació de violència i el desenvolupament dels dispositius necessaris per a la protecció i recuperació integral de la dona i la dels seus fills o filles és un dels eixos de treball prioritaris de les polítiques d'igualtat. S'articula a través del circuit contra la violència de gènere, en què diversos serveis municipals intervenen de manera coordinada a partir del protocol municipal contra la violència de gènere. El circuit contra la violència de Xàtiva està constituït per la Casa de les Dones, Serveis Socials Municipals, Policia Local, Policia Nacional, i Jutjats i es coordina a través de la Comissió de Protocol contra la violència de gènere.

• CASA DE LES DONES:

És un servei específic per a les dones que ofereix informació, orientació i assessorament des d'una perspectiva de gènere i facilita l'accés als recursos de la ciutat, especialment en aspectes relacionats amb la violència masclista. Coordina els diferents recursos municipals que formen part del circuit contra la violència de gènere. Treballa en col·laboració amb diferents serveis de la ciutat per promoure la igualtat. La Casa de les Dones ofereix els següents serveis

EL SERVEI DE POLÍTQUES DE GÈNERE:

s'encarrega de vetllar per la inclusió de la igualtat de gènere en totes les normatives i accions que duen a terme els serveis i organismes de la corporació, de prestar l'assessorament, informació, orientació i atenció a totes les dones sobre els seus drets, i especialment aquelles dones que pateixen violència masclista, i de planificar, implementar i avaluar activitats de sensibilització, formació i recerca vinculades a la igualtat entre dones i homes.

SERVEI DE PRIMERA ACOLLIDA:

Ofereix suport, orientació i informació davant de situacions problemàtiques derivades de conflictes familiars, de parella o de violència masclista. Funcions:

- Primera acollida de les usuàries del Servei i posterior derivació als serveis específics.
- Acollida presencial per clarificar la demanda, avaluar la situació i els recursos per establir un pla de treball personalitzat on es concreten les intervencions que cal dur a terme.
- Intervencions telefòniques en situacions d'urgència en què es sol·licita informació per rebre ajuda immediata.

SERVEI D'ASSESSORAMENT JURÍDIC:

Facilita informació general en matèria de Dret civil, matrimonial i penal, i respon a demandes explícites. Les seues funcions són:

- Dret Civil: assessorament sobre responsabilitat civil, contractes d'arrendament, hipoteques, servituds, successions i herències, processos executius, indemnitzacions per danys i perjudicis, reclamacions de quantitat...
- Dret Penal: assessorament sobre qualsevol tema penal que afecti a les dones (denúncies per violència, judicis de faltes i/o delictes, mesures cautelars, agressions sexuals, etc.)
- Dret de Família: assessorament sobre els processos de separació i divorci, filiació, adopcions, parelles de fet, mesures provisionals i mesures cautelars.
- Valoració del cas i possibilitat d'accedir al torn d'ofici (justícia gratuïta).

SERVEI D'ATENCIÓ PSICOLÒGICA:

Ofereix informació i/o tractament psicològic a les dones en situacions d'abús o agressió en els àmbits familiar, de parella o laboral. Funcions:

- Tractament individual adequat al diagnòstic prèviament realitzat en situacions de violència masclista
- Assessorament sobre el maneig de situacions problemàtiques en l'àmbit familiar (separacions, noves parelles, pautes de conducta respecte als fills i filles, etc.)
- Tractaments grupals estructurats per a grups homogenis d'usuàries sobre assertivitat, autoestima i ajuda mútua
- Informació, assessorament i atenció psicològica a les treballadores de l'ajuntament de Xàtiva que puguen patir assetjament sexual, per raó de sexe i/o diversitat sexual.

SERVEI D'INSERCIÓ I OCUPACIÓ PER A LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS:

Ofereix suport integral a les dones en la recerca de feina si estan aturades, o si necessiten una millora de treball des d'una vessant psicològica dels recursos humans i de l'ocupació. Funcions:

- Informar i orientar sobre la realitat actual, formativa i professional del mercat de treball en el municipi.
- Facilitar l'anàlisi de les pròpies capacitats, competències i recursos personals, així com les mancances que poden dificultar el procés d'inserció de la persona.
- Desenvolupar un itinerari formatiu i laboral adequat a les necessitats de cada usuària.
- Realitzar activitats per desenvolupar mecanismes personals d'autoestima, autonomia i assertivitat, que ajude les usuàries en la recerca de feina.

SERVEI D'INTERVENCIÓ ESPECIALITZADA PER A DONES VÍCTIMES DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE:

El Servei d'Intervenció Especialitzada és un servei gratuït que ofereix atenció integral i recursos en el procés de recuperació i reparació a les dones que han patit o pateixen situació de violència, i també per als seus fills i les seues filles. També incideix en la prevenció, la sensibilització i la implicació comunitària. Compta amb un equip professional multidisciplinar coordinat per l'agent d'igualtat municipal. L'objectiu principal és oferir informació, atenció i recuperació a les dones que han estat o estan en processos de violència masclista, així com els seus fills i filles a càrrec i potenciar els programes específics i integrals de prevenció, assistència i reparació. Els objectius específics són:

- Proporcionar una atenció social i terapèuti-

ca especialitzada i continuada en relació al procés de violència viscut

- Adequar el model d'intervenció social, legal i terapèutic al procés de les dones que han patit o pateixen violència
- Treballar coordinadament amb els serveis externs, atenent el procés específic de cadascuna de les dones

L'accés al servei es fa principalment a través de:

- La xarxa d'atenció i recuperació integral per a dones en situació de violència.
- Els serveis de salut d'atenció primària.
- Els serveis socials d'atenció primària.
- Associacions de dones.

SERVEI D'ATENCIÓ I PROTECCIÓ PER A VÍCTIMES DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE (ATENPRO):

el programa de teleassistència mòbil ofereix atenció immediata i adequada davant situacions d'emergència a les dones víctimes de violència de gènere que tinguen una ordre de protecció. Mitjançant l'ús de tecnologies de comunicació telefònica i de telelocalització, permet mobilitzar els recursos necessaris (seguretat, salut i suport psicosocial) per garantir la seguretat de les dones les 24 hores, els 365 dies de l'any.

• SERVEIS SOCIALS MUNICIPALS

Les funcions davant les situacions de violència masclista són de prevenció, detecció, informació i acollida, atenció, coordinació amb altres organismes i serveis, derivació i seguiment. Els serveis socials municipals assumeixen l'allotjament d'urgència de la víctima i dels seus/ves fills/es quan siga necessari, per gestions d'urgència social i/o de seguretat i gestionen l'accés a recursos específics d'atenció a les dones en situació de violència (cases d'acollida, ajudes econòmiques individualitzades...)

• POLICIA NACIONAL (UPAP)

Unitat de prevenció, assistència i protecció a les dones víctimes de violència de gènere.

• POLICIA LOCAL

Acompanyament, assistència, informació de tots els recursos i protecció de les víctimes. Xerrades a l'alumnat de secundària sobre la violència de gènere.

• GUÀRDIA CIVIL

Assistència i protecció a les dones víctimes de violència de gènere en tot el terme rural de Xàtiva, així com en les tres pedanies.

• JUTJAT DE VIOLÈNCIA SOBRE LA DONA NÚM.2

Els jutjats de violència sobre la dona tenen competència, en l'àmbit penal, per conèixer de la instrucció de les causes per delictes de violència de gènere. En l'ordre civil, els jutjats de violència sobre la dona poden conèixer d'assumptes relatius al dret de família i de jurisdicció voluntària, quan alguna de les parts del procés civil siga víctima dels actes de violència de gènere o siga imputada com autora, inductora o cooperadora necessària en la realització d'actes de violència de gènere.

• JUTJAT DE GUÀRDIA

El Jutjat de guàrdia rep diàriament totes les

denúncies dels delictes comesos i on es reben els detinguts. El jutge de guàrdia és qui pren declaració als detinguts i qui decideix si queden en llibertat o no. Es trameten les denúncies i llavors es distribueixen entre els jutjats. Cada jutge fa guàrdies de vint-i-quatre hores, amb permanència física als jutjats, de tal manera que queden coberts tots els dies de l'any.

• TORN D'OFICI

Aquest torn ofereix ajuda immediata a la víctima de la violència domèstica, tant en el procediment civil com en el penal que es deriven de la situació de maltractaments. Hi ha dos tipus d'assistència jurídica especialitzada:

Telèfons de contacte:

- CASA DE LES DONES	678 86 91 29 / 96 228 98 52
- SERVEIS SOCIALS MUNICIPALS	96 228 98 08
- POLICIA NACIONAL	96 227 37 61
- POLICIA LOCAL	96 204 98 99
- GUÀRDIA CIVIL	96 227 41 30
- JUTJAT DE VIOLÈNCIA SOBRE LA DONA NÚM.2.	96 227 40 52

13

Tauler d'anuncis

17 DE NOVEMBRE 2018-
INAUGURACIÓ "ART AI
CARRER".

18 h. Plaza Espanyoletó -
Casa de les Dónes.

Les obres estaran exposades
del 15 al 26 de novembre.

20 D'OCTUBRE -
ENCONTRE XATEBA 2018

26 D'OCTUBRE 2018 - I
TROBADA
D'ESCRITORES
"LUCRECIA BORJA"

19 - 21 h. Pati de l'Almudí.

INICI 15 D'OCTUBRE 2018
QUINCENAL TALLER DE
POESIA FEMINISTA *XATEBA
19 - 21h. Casa dels Dónes -
Xàtiva

Coordina: Carmen López

19 D'OCTUBRE 2018
TERTÚLIA: "LA PROSTITUCIÓ
A DEBAT"

19 h. Casa dels Dónes - Xàtiva.

Volem, expressar el nostre agraïment a totes les persones, empreses i institucions que han facilitat la tasca de XATEBA al llarg del 2018, a risc d'ometre a algú. Sense la vostra col·laboració haguera estat molt més difícil. Moltes gràcies

- Al **veïnat del Collar de la Coloma i adjacents**, a **Artistes col·laboradors i col·laboradores** pel acolliment i per fer possible el ART AL CARRER
- A l'**Escola de Danses de Xàtiva**, sempre disposada a col·laborar amb nosaltres. I enguany, además del nostre agraïment, la felicitació pels quaranta anys de treball.
- A **la Rondalla, Neus i Paqui Gil, i a Abraham Rivas**, tots ells van posar art i música a l'acte del Premi XATEBA
- A **Josep Manel Cháfer "El gallo"**, al dolçainer **Feliu Pellicer**, i al tabalet, **Javi Baldoví**, per regalarnos la seua veu y boniques paraules en l'Art al Carrer.
- **Equips directius i professorat IES Ribera i La Costera. Grup GIR** (Grup d'Igualtat del IES Josep de Ribera).
- A **Toni Grau**, per ocupar la nostra portada amb la seua "**Esperança**".
- A **Rafa Aguado y Toni Marzal**, per algunes de les fotos que apareixen al butlletí, que ens ajuden construir memòria gràfica de les dones de Xàtiva
- A **Victor Torres, Ana Belén Pina. María Gozalbes**.
- **XTRadio, Cope, Ser, TVComarcal, l'Informador, Levante-EMV. Tot Xàtiva, Diari Digital** per ajudar-nos a informar i comunicar.
- A la **Gestoria Maria Salud Barrios**, per la seua col·laboració desinteressada en les gestions administratives de la associació.
- A l'**Impremta GRAU**, pel la confiança, el seu treball, les facilitats que ens dona... i per tot.
- A **Carmen Caldes**, per deixar que els seus collages ocupen els nostres cartells.
- A **Joan Ramos**, per posar art als nostres cartells.
- Com sempre i especialment a **Coto Talens**, pel seu acompanyament permanent en la formació.
- A **Quique Penalba**, per el seu suport amb la nostra pàgina web.
- A **Carme López i Jiménez** per fer de les paraules un espai de creixement personal.
- Als comerços de la localitat, amb l'especial implicació de la "**Llibreria La Costera**".
- Al **Departament de Salut de Xàtiva-Ontinyent**, que ens va facilitar la presència de **Carmen Valls**.
- A la **Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i polítiques inclusives de la Generalitat Valenciana**, per la aportació econòmica als projectes de XATEBA.
- Agraïment especial per a **XACEX, ADEXA, RECREATIVOS SAETABIS, CAIXA POPULAR**, per la seua col·laboració econòmica.
- A la **Regidoria de Dona i Igualtat i a l'Ajuntament de Xàtiva**, per la seua permanent col·laboració.
- Un especial agraïment a totes les persones **associades a Xateba** que amb la seua participació fan gran el nostre projecte.

Contacta amb nosaltres

info@xateba.es

Tel. 662 135 785

www.xateba.es

Mujeres Xateba

@Xateba

homesavui@xateba.es

homes Avui

Foto: Rafa Aguado

COL·LABOREN

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Vicepresidència i Conselleria
d'Igualtat i Polítiques Inclusives

ADEXA
ASOCIACIÓN DE EMPRESARIOS
XÀTIVA Y LA COSTERA

RECREATIVOS
SÀETABIS
Xàtiva
www.parcosdixateba.com

caixa popular
SOM UNA ENTITAT VALENCIANA

GESTORIA ASESORIA
M^o Salva Garcia Regalado

www.gestoriaasesoria.com
C/Carla Vial, 3-100
46100 BUNYOL, VALÈNCIA
963012000 - Valencia

